

ΕΣΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΣΕ ΕΙΚΟΣΙ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΩΣ ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ	2012
ΑΛΛΙΩΣ	2012
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	2012
ΛΑΛΙΚΟΣ	2012
ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΠΕΤΡΑ	2013
ΑΥΤΗ Η ΠΟΙΗΣΗ (50 αντιτυπα)	2013
Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ	2014
Η ΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ	2016
Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ	2016
ΡΙΜΕΣ	2016
ΑΦΕΣΗ	2017
ΔΟΚΙΜΙΑ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ	2018
ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	2018
ΠΕΝΤΕ ΣΥΛΛΟΓΕΣ	2018
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΑ ΠΕΖΑ	2018
Η ΠΟΙΗΣΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ	2018
Η ΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ	2019
ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ	2019
ΕΣΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ	2019

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Λ. ΣΚΑΡΤΣΗΣ

ΕΣΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

1987

στο Σπυρο Σαγιαδινο

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

A

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ

1

Μια σταγόνα που κυλάει λαμπερή απ το σκοταδι
μεγάλη κι υγρή κι ανοίγει τον κόσμο
αυτον της λαχταρας μου μ όλα του τα πραγματα,
μια σταγόνα καθαρή ζωή πραγματικότητας
στο χαράμα μου μιλάει για το νερό
που περνάει στον κόσμο στο ποτηρι μου
και στη ζωή μου την ανανεωμένη παλι,
μια σταγόνα που αργά κυλάει στην ψυχή μου
απ το ποτηρι μου απ τον κόσμο κι απο σενα
με τ ανοιχτα χείλη του σώματος
που φοράει όλο το νερό τέτιες σταγόνες.

Αυτή η σταγόνα είναι μπροστά μου
με το νερό μια με τις άλλες
ένα νερό χιλιάδες σταγόνες μια μια
οπώς εσύ κι εσύ
της δίψας και του μεγάλου ποτού
στο ανοιχτό θαυμαστό στομα μου
που λαχταράς και σε πίνει λαχταρά
και κλείνει με σενα για να ξανανοιξεί
σ άλλες σταγόνες σ άλλο νερό σε σενα.
Έτσι σταγόνα νερό δίψα μια
έτσι εσύ μορφές εγώ ένα
έτσι κυλάει η ζωή στα πλάτη και στις φλέβες μας
σταγόνα να την ξερουμε και να μας ξερει
την κάνουμε και μας κάνει
την έχουμε και μας έχει κι είμαστε

τώρα σταγονά του πάντα.
Τώρα κοριτσι της αρχής του φωτός
πλεει στα νερά της αυγής
κι εγώ πινω νερό λαμπερό
κι ολος μοσκοβολάω ζωή
τη λαχτάρα σου, γλυκιά ψυχή,
που την πίνεις και την κολυμπάς
σώμα γυμνό σ' όλα
τα γυμνά μου τα δικά μου τα κλειστά
στον ωραίο ορίζοντα των ματιών μας
που βλέπονται και κοιτάζονται
κι εμιάστε.

2

Αναδυομένη απ' το νερό με υγρά φορεμάτα
κι απ' τα φορεμάτα με υγρό σώμα
κι απ' την υγρασία με ζεστή ζωή
ολή γλυκιά και χαριτωμένη
κι ευτυχία ολή εδώ,
κινείσαι κι όλα αλλάζουν
μαύρο κι ασπρό και θαλασσίνο
ομως ίδια μοσκοβολημένα
οπως μοσκοβολάς κοριτσι
κι εαυτό και γυναίκα και λαχτάρα
στ' ακίνητα ολό γλώσσα νέα νερά
της θαλάσσης αυτής όπου περάσαν,
τη μιάς, και περνάνε κι έρχονται
χωρίς φορεμάτα χωρίς χρόνο εαυτός
κι αναδυομένες, Γλαυκή τε Θαλεία τε Κυμοδοκή τε,
Νησαίη Σπείω τε κι εγώ μετρώω
και χαιρομαι μορφές του ίδιου πάντα
ομως να και Αμφίθοη και Αγάθη,
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φερουσα τε Δυναμένη τε,

Δεξαμενη τε κι εσυ, κι αλλη εσυ παλι,
κι αλλη παλι εσυ, ω Αναδυομενη
απ τη θαλασσα μου μορφη και λαχταρα μου
τελικη σωματικη πραγματικοτητα
του σωματικου μου ποθου εαυτου,
ω Αναδυομενη του εαυτου μου του εαυτου σου
του εαυτου, ω Αναδυομενη Κοριτσι
Εσυ με Ολες Ολη με σενα
δικη μου, ψυχουλα μου θαλασσινη,
βρεχομαι στα κυματα,
Κορη.

3

Η μερα ειναι μεγαλη και χωραει τον κοσμο
και σενα ολοκληρη να μιλας
λογακια και σωμα, μια κινηση
λυγερη, μιλα μου
κι ολα σου τ ακουω ολοκληρα
τα βουνα και τα νερα και τα μαλλακια σου
χρυσες γραμμες ψυχης στ ασημι του κοσμου.
Μιλα τη ζωη σου ολοκληρη στη ζωη μου
ν απλωσεις τα χερακια σου εξω απ τον οριζοντα
στα ωραιο φυλλα στα πουλια που φευγουν κειθε
οπως φευγεις εσυ απο δω κι εισαι εκει
στο μαυρο απ το ασπρο, στο ασπρο απ το μαυρο
της ζωης που ζωη μου σε πηγαινει
και πας: μαθε
να βλεπεις στα ματια μου γυμνη
απ το κλεισιμο κι απ το ανοιγμα αλλου
γυμνη κι εσυ και στα πραγματα·
μαθε: αυτα ειναι τ αλλα, ολα τα δικα σου
και δεν ειναι αλλα μονο αυτα
που δικα σου τα γδυνεσαι μεσα στα πραγματα

που τελειωνουν· μαθε: τελειωνεις κι εισαι
ωραια κι ευτυχισμενη στο μαυρο και στο ασπρο
των μεγαλων ματιων μου· μαθε
την αληθεια που ξερεις κορμι
και Κορη
και Αναδυεσαι η πραγματικοτητα
που νιωθεται στην ορμη του χεριου μου
που περναι τον οριζοντα
δειχνοντας εδω κι ειναι σαρκα
σωμα μου που ξερεις
σταλιτσα της ψυχης σου, δικη σου η ξενη
η, αν θες, αυτη.

4

Παλι ηρθα στο νερο με το παλιο μου ποτηρι
ωραιο γυαλι φιλημενο χιλιες φορες
κι ησουνα μεσα χτες η τωρα,
κι αυριο θασαι, Αναδυομενη,
γιατι παντα εισαι οπως παντα ειμαι
παρουσια κι αισθηση
σ αυτο το ενα που λεμε κοσμο
και δε χανει τιποτα γιατι ειναι ολα
εδω τωρα
οπως εισαι εσυ με μενα
κι ας φυγεις, που πας;
Λοιπον παρε τα φορεματα σου και τα πραγματα
παρε τους δρομους κι εμπα σε σπιτια
και στην ψυχη σου,
ξερεις πως εισαι η γυμνη η Αναδυομενη
η χαριτωμενη που χαιρεται
σωματικη και μια
σταγονα πρωτη και τελευταια του νερου
που ειναι παντα μ αυτο τον κοσμο

τον ενα κι αγαπημενο σου
—εσυ εισαι η Αλλη.

Στο *Κουρος του Νοστου*, 1978

ΕΣΥ ΚΟΡΗ

1

Ξαφνικα το ζεστο προσωπο
αποκαλυφθηκε
κι ολα εγιναν νοημα,
τρυφερες γραμμες της αληθειας
τρεμοπαιζουν στο βαθος χρυσες
κι αντιλαμπει ο χωρος ευτυχια
γιατι ετσι ειναι ολα
πραγματα τελειωμενα
και τελειωσαμε
γραμμες ακινητου χρυσαφιου·
σταγονες ασημενιες σταλαζει η ζωη μας
στον πλουτο,
καθε δακρυ μαργαριταρι
καθε απορια περασμα
καθε τελος αρχη
νεας ζωης.
Λοιπον οπως το ξεραμε
προσωπο ητανε
και μας εβλεπε της αγαπης
και το αποκαλυψαμε πραγματικοτητα
δημιουργοι της δημιουργιας
ποιητες ζωης
προσωπικης.
Τωρα ειναι παντα
ολα ειναι αυτα
και τιποτα απεξω,

προσωπο της ζωης.

*

Ασημι στα χρυσα χρυσο στ ασημια
πραγμα της πραγματικοτητας λαμπεις το φως
μορφη
ολων αυτων που γερνουν εδω
το προσωπο σου
γερμενο στις παλαμες μου
φως της λαμψης πραγματικοτητα των πραγματων
χρυσο στ ασημια ασημι στα χρυσα.

2

Ματια του κοριτσιου που κοιταζουν ερωτικα
εμενα στα πλατη του κοσμου
κι ολα γινονται τωρα και τελειωνουν
νεα ζωη της γλυκιας μου ιστοριας
που ζω στα πλατη του κοσμου
και στο νεο ωραιο κοριτσι
που κοιταζει ερωτικα εμενα
κι ολα ειναι γνωμενα εδω
σ αυτο που ειμαι
και σ αυτο που ειναι ολα
μπροστα στο κοριτσι
που ειναι για μενα ερωτικο
νεο κοριτσι ωραιο που με κοιταζει.

*

Οταν ησουνα εδω
ενα σωμα απολυτο ολοκληρη
με ζεστα ματια δικη μου,

φωνη και ζωη,
με βεβαιωσες πως υπαρχω
στην πραγματικοτητα που ησουνα
εδω και παντου κι εκει που εισαι
τωρα και παντα,
ολοκληρη κι απολυτη
σωμα στην πραγματικοτητα
αυτην εδω
και τη γυμνια σου.

3

Χερια λεπτα στο ακινητο σωμα
που ομορφαινει με τα φορεματα σου
και μ ολα τα πραγματα του κοσμου
που γερνει ευγενικος γυρο
εραστης σου,
ηρθα απεξω κι ειμαι εδω
μπροστα σου ο αντρας της πραγματικοτητας
του ονειρου που μοσκοβολαι
γυρο απ τη γλυκα του κορμιου σου
που μικρη τον αγαπας
κι ωραια οπως σ αγαπανε τα φορεματα σου
και σε μοσκοβολαω
κοσμο και φορεματα και σωμα
και βαθια ψυχη που γλυκοσταλαζει
και μοσκοβολιεσαι ωραιο κοριτσι
γυμνο σ ολα με τον ησκιο απεξω
παντα μυρωμενο.

*

Βαθος του ευγενικου κοριτσιου λαμπερο
νερο που υγρανει ως τα στηθη και τα ματια της

κι ακουγεται στην ησυχια της νυχτας
με τα πολλα αστερια και το μεγαλο φεγγαρι
καθως κυλαει ως εμενα
ως το δικο μου νερο που τρεχει ποταμι,
δυο νερα, θαυμα, δυο κοσμοι
δυο προσωπα του νερου
που μπαινει γιατι γλυκαινεται σ αυτο τον κοσμο
να το πινομε στην πραγματικοτητα
γυναικα κι αντρας κι αθανατοι κι ωραιοι.

4

Γερνεις
σε πιεζουν οι γραμμες της ζωης
και χανεσαι στις γραμμες της ψυχης σου,
ενα λευκο σωμα μ απλωμενα μαλλια
και με κοιτας καθαρα ματια
που απλωνουν απλες γραμμες·
λοιπον, κοριτσι καθαρο
των σκοταδιων της σκιας των φορεματων
των γραμμων αυτων ολων,
γειρε σ αυτα, γειρε σ ολα
ερωτας στον ερωτα, δροσερο κοριτσι,
γειρε μου, να το επιπεδο
του κοσμου, αυτο ειναι,
πηγαينه, θα σε βλεπω
που με βλεπεις ολοκληρη,
κι ελα μου δροσερη ελα μου
ολα αυτο ειναι, η λαχταρα σου.

*

Κοριτσι της ελαφρης χαρας
με καθαρα πολυχρωμα φορεματα

και δροσερα οικεια ματια
της παιδικης μου πατριδας
ερχεσαι και εισαι και να σε
μπροστα μου ολοκληρη
ωραια αγαπη αρωμα ζωης
και λαχταρα πρωτη οπως το νερο
η το λευκο της αγνοτητας
η της δροσερης αυγης·
πιο πολυ απ αυτο τιποτα
και ισος ο κοσμος ολος
οπως εισαι ολοκληρη εσυ
κοσμος της προσφορας
στα πλατια χρυσαφια ευγενικη
το κοριτσι, η ελαφρη χαρα.

5

Μεγαλα ξανθα μαλλια
του κοριτσιου και της πραγματικοτητας
που ειναι παλι μπροστα μου
στα πραγματα και στο σπιτι που λαμπει
και σταματαει το πρασινο,
ξανθα μαλλια του σπιτιου της ζωης
του κοριτσιου που ωραια το εχει
και μου το ανοιγει,
ξανθα μαλλια καθαρα ματια
και γιασεμι ψυχη στα δαχτυλα
που μενουν ακινητα ομως ζωντανα
σαν τα δικα μου στ ωραιο σπιτι
της αφης και της γευσης και της απλας
της πρασινης και της λευκης και της ξανθης
οπου ανοιγει το χερι μου
για τα γιασεμια.

*

Στα χορτα κυλησε αργα το χρυσαφι
ονειρο παρουσιας κινουμενης
μεταλλο πραγματικοτητας ακρινης
καθως προχωραει και κυριευει
ποσιμο για καθε ανοιγμα
και πιο πολυ για σενα
που το κινας ολοτελα ακινητη,
ενα αγαλμα χρυσο και μονο
στο τιποτα του κοσμου.
Χρυσαφι στο χρυσαφι.

Στα χορτα λοιπον να εισαι
παρατημενη της ζωης
κι ετσι αργα να της λυνεσαι
συγγενικη του χρυσαφιου
ενα κυλημα και σταγονες πολλες μεταλλικες
να σταλαζονται στα πλατη του κοσμου
του τιποτα και των πραγματων.
Τα πραγματα και το ερωτικο τιποτα.

6

Αυτη η ξαφνικη αισθηση πραγματικοτητας
οπως τ ολοκληρο αντικειμενο η τα ματια σου
που κοιταζουν ακινητα με το φως σου
ανοιγεται καταλευκη με διπλες πτυχες κινήσεις
ζωης του σωματος και των πραγματων
μια μονη εκταση αφημενη οπως το νερο
που σταζει και κυλαει κι ερχεται
στο ασπρο οστρακο που εισαι στην ακρη της απλας,
ειμαι μια αισθηση εαυτου ακινητου
σαν τη σταγονα που κρεμεται λευκη στη χαρα

και ξερεις πως θα πεσει
στο στομα σου που ολα τα παιρνει και τα λεει,
σαν το λευκο φορεμα το ησυχο
που το παιρνεις διπλες πανω σου.
Αυτο που μετραει εισαι εσυ.

*

Στα τετραγωνα επιπεδα, αρωματα του κοσμου,
υπαρχεις μια κι ολομοναχη, παrouσα.
Αργα σιδερα σκληρα πραγματα ολ αυτα
δε σ αγγιζουν, εισαι πολυ μαλακη
πραγματικη και σχημα πλαστικο
στις παλαμες μου και στον κοσμο.
Αυτο που σ ακουμπαι μενει ξενο
κι εγω το ξερω, να ολος ο κοσμος,
και σ αγγιζω, χερι στο στηθος,
παρων, μοναξια της υπαρξης αυτης
που ανοιγει τ ασπρα επιπεδα
χιλια αρωματα κι ολα επαφη
της ζωης να την εχεις ολοκληρη
και παrouσα, γερμενη.

7

Γυμνη κι ησυχη στο μαρμαρο του κοσμου.
Το μελι σταλαζει περα λαμπερο
κι ολο σου το νερο γδυνεται αφηνεται
προσωπο τωρα εδω.
Πως εισαι δεν ξερω
μα τι εχω τι εισαι ολοκληρος γυμνος
σαν τη λαμπερη σταγονα βαθια σου
ωραιο μυστικο του κοσμου
που υπαρχει να το να σε γυμνη

η αληθεια της πραγματικοτητας.
Υπαρχουν ολα οπως υπαρχεις
γυμνη ολοκληρωμενη παρουσια
υπαρχουν ολα γυμνα θεϊκα
και υπαρχω αιωνας τωρα εδω
στο γυμνο κοσμο των πραγματων.
Πραγματικοτητα του μαρμαρου κι εσυ πανω
γυμνη και κινεισαι να μαθω πώς εισαι.

*

Ματια που με κοιτανε που μ αγαπανε
σωματικα και πραγματικα
και μ αναπαυουν ολοκληρον
και στερεον, αγαπημενος στ αληθεια,
τετιον με θελουν τα ματια σου.
Σε κοιταζω απ τον ιδιο τοπο
που ζεις κοριτσι των πραγματων
ολων στο ενα επιπεδο
και χαιρομαι οπως το παιδι
να βλεπω ν αγγιζω να ξερω,
γαληνιος παιρνω τη φλογα σου ολη
και δε με καιει, την παιζω
φλογα ελευθερη
γλύκα.
Ελα.

8

Κοριτσι και κινουν τα δεντρα
φευγουν τα κυματα στο γαλαζιο αγνωστο
κοριτσι και φωτανε τα κρυσταλλα
πραγματα του κοσμου και ζωη σου
κοριτσι κι αερικα φορεματα

στο σώμα της πραγματικότητας,
έτσι κοριτσι λυγας της γυναικας
που αποκαλυπτεται πλαστικη, σωμα της ψυχης.
Και παντα μιλας και μου μιλας παρουσια
οικεια σαν την παρουσια μου
μπροστα στις κινήσεις του κλαδιου στον αερα,
του κλαδιου, κοριτσι, που βγαζει φυλλα
σ εμας μεσα σ αυτο το απειρο γαλαζιο.
Αυτα ειναι τελικα η παρουσια,
οπως η παρουσια σου.

*

Η παρουσια σου κυλαει βαθια
τρυφερη σαν εαυτος που ξυπναι
ενας με ολα, ερωτας που αυτογεννιεται
σταγονα του ποθου λαμπερη
και ζωντανη, ολη η πραγματικοτητα.
Λοιπον, κοριτσι των κρυσταλλων
που φευγεις για να ξαναρθεις
σ αυτα τα υλικά του κοσμου
τα δικα μου και τα δικα σου,
χωμα και νερο ειμαστε, λασπη
για ολα της αρχης για την ανασα
που ξεκιναι στα στηθη σου και στ οστρακο σου
απ αυτην την ανασα που ειμ εγω
και μ ανασαινεις εαυτο
κι ερωτας, αυτογεννισαι, γινεσαι
γλυκα.

9

Το κοριτσι ασπριζει στη δροσια του νησιου
ψυχη μοναχη σ ολο τον κοσμο

που καπου τελειωνει, εδω η εκει,
ασπριζει ωραια μοναξια ωραια πραγματικοτητα
με τα ματια που ξερουν το φως και τη γλυκα
κι ολ αυτα κι ολα τ αλλα
οπως τα δικα μου ματια αυτα
που ανοιγουν και κλεινουν στο νησι
του κοριτσιου της κορης των ματιων μου
που μαυριζει στα τελεια ατελειωτα ασπρα.

*

Στον ασπρο τοιχο της θαλασσας γραμμη
χαρακτηκες και προχωρας
μαλλια ελευθερα αφημενα σκορπια
του κορμιου σου, κοριτσι, που κρατησα
ολοκληρος ζωντανο και μιλαγε
γραμμη χρυση των πραγματων και του αιματος μου
μπροστα στο δικο μου τοιχο
που τελειωνει ωραια τον κοσμο
για ν αρχισει καινουργιος και πραγματικος,
αλλος οπως εισαι αλλη
και γνωστος οπως εισαι πια γνωστη
λυγεραδα κι επαφη κι ομορφια
που γυμνωθηκες
γραμμη στον ασπρο τοιχο της θαλασσας
που αγαπαω.

10

Ψηλη απ τα δεντρα του πρασινου δασους
η απ τα κυματα στην απλα αμμουδια
η απ τα βουνα ψηλα προς τη στρογγυλη λιμνη
η κι απ την πορτα σε μια τυχαια πολυθρονα
εδω τωρα κι ολοκληρη

γυναίκα και μ ένα φορεμα
με περιμενες οπως τοτε
που σε βρηκα στα πραγματα
παρουσια γραμμες η αρωμα
υπαρξης, θηλυκοτητα του
παιδιου η του αντρα στη
γυαλαδα του αιωνιου.
Εκει με κοιταζες η ησουνα
κλαδι στη θυελλα των γευσεων
ανοιχτο των χυμων
κι εγω σταλαζα διπλα σου
εαυτος. Φοβηθηκες
ολο ομορφια και τερψη
δεος.

*

Ωραιος, λογια σωματικα, πληρης
αρχιζοντας τις κινησεις μου σ ανοιγα
σ αγγιζα σ επιανα σ εκανα
αυτο που ησουνα
χειλη στηθη εφηβαιο
ευτυχισμενη, ενα
ψυχη στον ησκιο σωμα στον ηλιο
πιο περα τα μεγαλα νερα
τα μεγαλα χρονια
κι η βαθια τομη φωτεινη
του μαυρου, λαχταριζε
αγαπη αστεριας αφημενος
απ το κυμα.
Οσο σε ξερω με ξερεις, γνωση
που γινεται εσυ
ψηλα μακρια νεροφιδα
δρακοντικη. Σε κοβω κοσμο
κι εισαι καθε κομματι.

Όλα είναι
πραγματα ποθος και γλυκα.

11

Κλινεις αγαλμα
στον αιωνα της σιωπης σου
λευκη και ζωντανη
παλλεσαι αυτο που εισαι
και γινεσαι τωρα εδω,
λευκη πραγματικοτητα
και τρυφερη
και προθυμη σαν τη ζωη
για την ομορφια και για μενα,
κραταω τα στηθη σου
κι εισαι ζωντανη σ ολ αυτα
που είναι.

*

Δεν αρχισες να μιλας
εις ενα αγαλμα ζωης
σ αυτα που κυλανε και γινονται
στη γλυκα του ερωτα γυρο σου
και λευκαινεις στις πτυχες μου
της ψυχης που σε ντυνει.
Οταν γυμνωεσαι και κοιτας
αναλλαχτη οπως το σωμα σου
βλεπω την αρχη να τελειωνει
να τελειωνεται μια γυναικα
ακινητη και παρουμε ολοκληρη
και ολα είναι ολοκληρα κι οχι μονα
οπως τα στηθη σου εσυ η γλυκα
που σταζει απ τα ματια σου

νερο
κι αρχιζεις να μιλας.

12

Νερο που πρωτα βγαινει
και ριζα που ξεκιναει ζωη
και τινάζεται μπρος μου
εξω απ το χωμα
οπως εισαι εξω απ τα φορεματα σου
κι απ τη γυμνια σου,
σας ξερω ματια και σωμα
και κεινο το αλλο
που ειμαι οπως εισαι
κι ειναι ολα
πρωτα μπραμ.

*

Αυτο το δεος του ποθου και της ζωης
θανατος στη θαλασσα μου που σε παιρνει
και στα σκορπαει ολα
και μενεις αθανατη κι ανοιχτη
ουρλιαχτο σε μενα και στον αιωνα
στομα που περνas την πραγματικοτητα
και προχωρας και φευγεις
για δω.

13

Βαθος μαυρο λαμπερο και ζεστο
του νερου που κινειται δυνατο
γεματο σπορους ετοιμους ν ανθισουν,

ετσι με ξερεις και με ζεις
και με λαχταρησες
σε νιωθω σαν το ζωντανο θαλασσινο στο στομα
που σ αρπαζει να σε φαι οπως το τρως
και σε σφιγγει σε παιρνει σαρκα
σαν αυτη που θα σου γινει,
ενα χερι ερωτικο στο χερι μου
ολο λαχταρα κι ηρεμο,
χερι που ξερει.

*

Ματια βαθια και παρμενα
της λαχταρας που σ εχει
εαυτος θαλασσα κυματα
κι ολα κοριτσι στον κοσμο
να ζησει μ αυτα και τ αλλα
περνωντας τ αντικειμενο ξεχασμενο
παρμενο στ αλλα, σ αυτα
τα βαθια κι αγαπημενα σου,
γλυκα του ποθου αγριεμενη
που ολα ενα τα συστρεφει,
σταγονα που κυλαει απ τα ματια στα ποδια σου
που κινουνται και φευγουν κι είναι παντα εδω
σ αυτο τον τοπο που ξερεις και θα μεινεις,
στην πατριδα σου, χωμα και σωμα
και νερο που κυλαει κυλαει να μη χορταινεις
και να εισαι, ματια βαθια
που ξερω ματια του κοσμου καλα
και γνωστα σαν τον ποθο.

14

Σωματικη κι ολοκληρη ερχεσαι

σαν τ αντικειμενα του χτες και του αιωνα
που πανε αργα στη γλυκα
και φευγεις οπως εισαι
ζεστη, του χωματος και του νερου μου
σταλαζοντας στην αποσταση εαυτος
της σωματικης σου ολοκληρης γυμνοτητας
φευγεις και εισαι,
ας πουμε η ζωγραφιστη πετρα που μου αφησες,
γυμνη και μονη
πετρα ακινητη εδω.

*

Εισαι ενα ειδος μαγισσας
το δικο σου ειδος, γυναικα,
ακουμπηστηκαμε στ αληθεια,
οχι σωμα οχι ψυχη οχι αυτα,
αγγιχτηκαμε
εισαι κοσμος θηλυκος
ενας αλλος κοσμος που μ εχει ελευθερο ταξιδιωτη
ως εδω
και με ξερει φωνη και ματια και καμπυλες κινησης
ζωντανες
και σε μελετω αποκαλυψη
γλυκας νεας, οστρακο και δακρυ
και ματι που με κοιταζεις
ζωγραφιστο στην πετρα
και ποθος που ξερει
ξερει τον ερωτα
πετρα του αιωνα.

15

Με πολλα μαλλια ξανθα

μεγαλα στον παλμο του νερου
και του χωματος που πατας
βγαλμενη εδω στο ψαθι
αμεση και χαμενη του κοσμου
μ ολο σου το σωμα
και τα ματια που κοιτανε
αθωα του γυμνου σου σωματος
που το ντυνεις και τ αφηνεις ετσι
— μια τριχα σου πηρα μονο
και νατη στον κοσμο
παντα κοντα σου.

*

Τον ηξερες τον ποθο κι ησουνα
σωμα της γυμνοτητας ζωντανο
και μιλουσες απλα οπως οι πετρες,
μα η γλυκα σε περναγε
κι εμενες στεγνη σε ταινιες ψυχης
που σε τυλιγαν πολυχρωμες και μουσικες
κι αιμα λαχταριστο του οστρακου σου
που ανοιγε αιωνιο στ αντικειμενα
χωρις να το ξερεις
και μιλαγες
θα μιλας παντα
ομως τι θα λες; Δεν το ξερεις,
ξανθο μεγαλο κορμικο μου κοριτσι,
το ξερεις το εχεις που σ αγγιζα;

16

Μαυριλα μαλακη λαμπερη
ζεστα της ζωης
σαν το ασπρο το μαυρο των ματιων

στο σκορπιο των μαλλιών
και το σγουρο μαλακο και σκληρο του εφηβιου
το βαθυ γλυκο που ανοιγεις
η λες στομα
της γυναικας αιδοιο της αληθειας,
ανοιγεις κλεινεις τερψη μου.
Σ εχω
σωμα της ευτυχιας μου ν ανοιγεις
να μου κλεινεις.

*

Γραφη φωνη ανασα ερχεσαι κι
απλωνεις θαλασσα ζεστης ολο
κυματα δυνατης ομορφιας να
στεκομαι να με κλεινεις
να κυλας να σταλαζεις.
Καθε σταγονα
ποθος
της πηγης σου,
βρεχεσαι ανασες φωτος
ολανοιχτη αιδοια
σπασμος
και παλι ανοιγεις κλεινεις
πραγμα του ποθου
που σε φτιαχνω.
Σε θελω σωμα εσενα ανασα.

17

Εδω περνανε ολα ωραια
κι ερχεσαι απ το δρομο
σαν κλαδι που παει στους καρπους
να πεσουνε στη γυμνοτητα,

ετσι ταραζεσαι στον αερα μου
που σ αρχιναει ψυχη
να σε γδυνει τροφη
ευκολα
οπως δινει στ οστρακο το μαργαριταρι
στρογγυλο κι ολοκληρο.
Εχεις αρχισει ολοκληρη
και περνας
απ τα ματια μου στα χερια μου
σ αυτο τον κοσμο,
γινε εσυ.

*

Ευκολη ειναι η ομορφια
κι η γυναικα εισαι απλη
σα γερμα του κλαδιου
σαν καμπυλη των μαστων
σαν τ ανοιγμα του οστρακου
που ηταν παντα
και ειναι και τωρα εσυ
ευκολα κι απλα
και σ εχω γυναικα
ομορφη, γδυσου
ολα εκεινα κι αυτα
σε μενα ως την πετρα
κι η στερεα πραγματικοτητα ελα
στο χερι μου της ζωης.

18

Ο καιρος τα χρονια περνανε σα συννεφα
κατασπρα στο γαλαζιο τ ουρανου
κοντα σου στα ματια σου στα χερια σου

και τα κοβουνε αυρες ψυχης
και πια μιλανε σταλαγματα
του νερου και σε γδυνουν
σ ολο αυτο το γυμνο κοσμο
που πινεις το νερο του
και σου μιλαει καιρος και χρονια
και λες χτες ηταν.

Οχι, τωρα ειναι
τα συννεφα το νερο κι εσυ
στην ιδια θαλασσα κοιταω
και πινω νερο καθαρο
ετοιμο παντα και παντου
και κοντα σου.

Δες το πιες το γδυσου του
κι ελα,
το παλιο μου κοριτσι
γλυκα μια
τωρα εδω.

*

Αυτα που μενουν γλυκες ψυχης
κι ειναι μνημες με την υπαρξη μας
σ αυτο τον ενα κι οχι αλλο κοσμο
τον γδυνουν και σταλαζουν
ιδρωτας δακρυα ποθος
λαχταρα που ειναι ολα εσυ
εγω

ερωτας, κανε τον μου
οπως ειμαστε
τωρα, εσυ εγω
μια σταγονα.

Μην κλαις, ερωτησου
γδυσου η λαχταρα
που ειμαι ο αγαπημενος σου

εδω στα κομματια του χρονου
αγορι των χαρτιων των ματιων σου
της ασπρης σου αγνοτητας
που ανοιξε οστρακο
στις γλυκες που ειναι υπαρξη σου
και υπαρχεις κορμι λαχταρισμενο
ντυμενο ολ αυτα, ενδυματα πραγματα καιρους·
γδυσου να εισαι
η αγαπημενη
γλυκα
αυτη που με λεει
και ειναι ολα καθε τι.
Αυτη η λαχταρα να με ποθεις
και να γινεσαι ολογυμνη
ως το μαυρο εφηβαιο, το βαθυ οστρακο
που ειναι η γλυκα μονη
της λαχταρας μου και ποθω
κι ειμαστε εγω κι εσυ, δυο
μ ολα ενα ενα αυτο κι εκεινο
που ειναι παντου, ποθος
γινωμενος, και γινομαστε
κι ειμαστε κι οι δυο, ενα
η γλυκα ερωτας η υπαρξη.

19

Μακρια περνουσες
μελαχρino κοριτσι μ ωραια φορεματα
στο παραμυθι πραγματικη
μυθος ζωντανος,
λαχταρουσα, ομορφο κοριτσι,
στα βραδυα της γειτονιας
στις γραμμες της πορειας σου,
ηταν ολα πραγματικα, η αληθεια,

ανοιγα ελευθερος.
Ετσι ηρθες μια φορα
κοντα μου, πολυ κοντα μου
πραγματικη μπροστα μου
μια η μεσα μου κι εξω μου.

*

Παιδι σ εβλεπα και ηξερες
τους δρομους και τη θεση μου
κι ενα σπιτι, το σπιτι σου·
ζυγωνε καποτε μια ζεστα
ψυχης η παρουσιας
σ ολα τα πραγματα που ηταν και τα βρισκα
με τ ονομα σου και γινομουνα
ολο και πιο πολυ παντα,
ησουνα ομορφη και γνωση καλη
σ ολο μου το πλατος
να υπαρχω ελευθερος
ολο ελπιδα.
Τωρα ειμαι απεξω κι ετοιμος,
να σε γδυσω;

20

Ζεστο κοριτσι στο βαθος της ωρας
με ματια κοντινα και μαυρα
σαν την αληθεια μονη,
κοριτσι στον ιστο κοσμο
που ξερεις την αραχνη
και με κοιτας φωνη,
κοριτσι σε ξερω σαν το χτες
και σαν το βαθυ τωρα
του παντοτινου ερωτα

που θυμαμαι μεσα σου τις ωραιες σταγονες:
κοριτσι, θα βρεξει.

*

Ματια που κοιταζουν, στηθη ωραιο
με σενα και με την αφη
στο κρατημα
οπως η πραγματικοτητα
δειλα κινουμενη και δυνατη,
κοριτσι στο ξεκινημα
του δρομου του νερου της κραυγης
που μιλαει ζεστα ματια
και ακινητα στηθη
γερτα στο κρατημα.

21

Ξερο κλαδι της φωτιας
σε μοναχο χαμενο σπιτι του βουνου
να καεις και να λειψεις,
ομως φλογα σου ειναι η τρυφεραδα
μεσα απ τη φλουδα.
Σκασε σπασε ανοιξε
πραγμα του κοσμου.
Εισαι το κενο
αυτος ο ποθος
που με βλεπεις και σε κλεινω
σε καιω δροσερη
να σταζεις μελι της φωτιας.

*

Αγριμι αγριοπουλι μαζεμενο

ετοιμο ν ανοιξεις οπως ολα τα κλειστα
φτερακια φτερα φτερουγες
σωμα ολοκληρο στο ανοιγμα σου
που ανοιγει τα κλειστα κινει τα κινουμενα
και πετανε πουλακια
κι ολα ερχονται
που με θελεις πραγματικη
και προσωπικη του ερωτα
αιδοια του αιδοιου ανασα του κοσμου στομα
της πεινας και της γλωσσας
που ειμαι τελειωμενος.

22

Λυγερη γλυκο μαυρο ματια που κοιτανε
ομορφη γερνεις στο γλυκο αερακι
λεπτη των ελαφρων σου πελματων
με τα δροσερα σου φορεματα
πραγματικη
σαν πρασινο κλαδι στο ξυπνημα
που κινειται στ αερακι ψυχης
ψυχη ολοκληρη μελι
σωματικη ερωτικη
σα ρυακι που κυλαει
μονο νερο στις παλαμες μου.

*

Και μετα ερχεσαι ολοκληρη
στη γαλαζια του φωτος θαλασσα
και παιζεις σωμα και νερα
δροσερη λυγερη μονη
στην αναπνοη αρωμα ψυχης του αερα
που αφηνει τη θαλασσα κινουμενη

κι ολη κοριτσια σκορπια μαζι σου.
Κι οταν βγηκες σωμα παλμικο
και γυμνο στο μονο φορεμα
κι ησουν και σ ειχα και γινοσουνα
ομορφο αφημενο της αγαπης κοριτσι
μεσα στα σκορπια της αληθειας κοριτσια
γυμνη τα ηξερες ολα
της γλυκιας δροσερης αγαπης
με λαμπερα αιωνια του κοσμου
δικα μου ματια.

23

Γυναικα γλυκια του παιδιου ματια καθαρα
και κοντιναπραγματα σωματικα,
εδω η γλυκα ολοκληρη της ερωτικης αγνοτητας
αφημενη ελευθερο κορμακι
του μαυρου πυκνου εφηβαιου, προσωπικη
και πραγματικη, κοριτσι αιδοιο
ευκολος ωραια ο ερωτας γλυκος
ευκολη η ζωη.

*

Μικρη μελι τρεχουμενο
ανοιχτο ποταμι
ελευθερο
ανοιγεσαι σωμα πραγμα
ζωντανο γλύκα
και ειναι.
Μιλας κινεισαι κανεις
ιδια αφημενη
καλη μονη του κοσμου
εσυ

ματια χειλη εφηβαιο ποδια
πως εισαι αφημενη εδω.

24

Κλαδι που λυγαει του αερα
φυλλα στις ωραιες καμπυλες
ζωντανα ενα ενα
κοντα μου αλλα μοναχα
στη δροσερη πληροτητα
που τρεχει νερο
καθαρο, χειλη στομα τελειωμενο
του ερωτα, στηθη μαλακα
ολοκληρωμενη στις χαρουμενες παλαμες μου,
κοριτσι ωραιο κι αμηχανο κι ερωτικο
μιλα ολοκληρη τωρα.

*

Τα ωραιο χειλη ωριμα ανοιγουν καρπος
πραγμα κοκκινο ζωντανο
της αληθειας
που προχωρας εχεις εισαι
ετοιμα στηθη του σωματος
που εισαι που σ εχει
και σ εχω σ αυτο το λιβαδι κοσμο
σ αυτα τα ποταμια που ερχονται
στη θαλασσα που δροσερη ξεχνας
αλλα γυμνη της σε χαιρομαι
πριν να γδυθεις μονη
πριν να γινεις.
Η μορφη σου ομορφαινει γνωση
της ευκολης μου ομορφιας σου
πως εισαι
καρπος

που θα φάω η όχι
γλυκος, σ έχω.

25

Όπως τα πράγματα είναι γλώσσα
και σιωπώνονται ξαφνικά
φώνη απ το τίποτα
χωρίς λόγο, έτσι,
τόσο ο έρωτας,
κι είσαι παρουσία
εσύ, έτσι
ερωτική,
κάνεις τα πράγματα,
τόση ομορφιά, τόσος αγώνας
εσύ.

*

Η λαχτάρα σου θάλασσα
νησιού μικρού πρασίνου λαμπρού
από νερό η δακρυ
η μέλι του ποθού απλωμένο
μπροστά στην πλώρη μου.
Χτύπας χωρίς ήχο
ολή αρχή
και τέλος της
ερωτας ερωτας ερωτας
κύμα θεού.
Υπαρχω
γαληνιος κι είσαι αφημένη
της λαχτάρας
ολής αυτής της θάλασσας
των ματιών μου.

26

Δρομος ανοιχτος σε πρασινο λιβαδι
της παιδικης μου γλυκας
προχωρας εδω
μοναχη διπλα στη ζεστα μου
ωριμη καρπος σφιχτος μελι
δροσια και δενεσαι
πραγμα
που κυλαει στο πρασινο χορταρι
ολη ονομα
δικο μου του χεριου μου
των νερων.

*

Ελευθερη αφημενη στα νεα μου χερια
γερνεις τωρα αιωνια
κοριτσι χειλη εφηβαιο
χερια ελαφρα
κι εγω ειμαι αυτο, αλαφροπραγμα
εγω του ερωτα
που ομορφαινεις.
Τα φυλλα της γλυκιας δροσεραδας
ειναι επαφη του παρθενου κοσμου
που εισαι που ειναι
που ειμαι, αυτος.

27

Βροχη στο φως, μαλλια
μακρια στα κοκκινα ξανθα
η κοκκινα, δυναμη σωμα
κοντινο θειο περνουσες κι ηρθες

ολοκληρη μακρινη, πραγμα
ιερο πρωτο κοριτσι ελευθερο
ζωο της πραγματικοτητας
στην παιδικοτητα μου.
Μετα μ ακουμπησες μακρια μαλλια
χαιτη και φωτιστηκα
ιδιος.

*

Ευκολα που ξεφλουδιζεται ο καρπος
ωραια που αφησα υψωθηκαν τα στηθη σου
τελεια ζωντανα και δικα σου
ομορφα η αληθεια
να τα στα χερια μου
που ξαναρχιζουν την αφη
συνεχιζουν να ειμαι,
κοριτσι δυνατο
που κολυμπουσες στον υπνο
του ερωτα ολοκληρη
της γλυκας μου. Σ εχω.

28

Ευκολη οπως το ανοιγμα στο νερο
το πλατυ λιβαδι το δεντρο που παιζει
πανω του ολο μετρημενα πουλια
που ολα πετανε κι ολα ερχονται
κι ολα τα μπορεις
να τα βλεπεις να τ αφηνεις να πετανε
παντου, ευκολη
γυμνη σαν πραγμα
ερχεσαι ξαπλωνεις ανοιγεις
ερωτικη σαν εφηβαιο

και δαχτυλα που σφιγγουν
ολο λαχταρα
κι ευκολια του νερου.

*

Γυμνη κι αφημενη κι ελευθερη
τελεια του τελους η της αρχης
κι ολα ειναι, σχηματα αρωματα
γευσεις, υλικά και στερεα
της πραγματικοτητας αυτης της γυμνιας
που εισαι σ αυτο το κρεβατι
με κλειστα η μ ανοιχτα ματια,
ο κοσμος ερχεται φιλι στο εφηβαιο σου
κι εγω τ αφηνω ολα
γυμνα οπως εσυ.

29

Ξανθο τρυφερο κοριτσι λευκο
στα γαλαζια των αφρων
της ησυχης αφημενης γυναικας
που ανοιγει αργα φυλλα δροσιας
ασπρο λουλουδι
ευωδιαζεις σωμα ψυχης
της αγαπης.
Γαλινη των αθανατων πραγματων.
Νερακι ξεβαθο κυλαει στ αυλακια μου
που βαθαινουν αργα
μυριζοντας χωμα τα ποταμια σου
απ τα ψηλα κρυσταλλινα βουνα
του παραμυθιου σου.
Διψαω και μοσκοβολας
κι ακουμπαω τη δροσια σου,

αργα καμπτομαι η πρωτη ριζα
γερα μπροστα σου
και βλεπεις
πως ερχομαι παω καμψη χερι ολων
να σε πιω πελαγος.

*

Φως δροσερο λαμπερο στο μελι
που σταλαζει αργα ολοκληρο
τερψη χωριζοντας τις σταγονες
με κυλας ολοκληρον.
Δε μιλας, λαμπεις
ελαφρη σβηνοντας ολη γλύκα.
Και μ ολο το σταλαγμο με κοιτας
αγαπη τελειωμενη, κοριτσι
ευτυχισμενης γυναικας.
Η δροσια σου μ ομορφαινει
στον απολυτο χωρο.

30

Ζωο δυνατο κλαδι
λυγερο με φυλλα τρυφερα
της ομορφιας που δροσερευει
κι αφηνεται, κοριτσι
της ευτυχιας των πραγματων.
Περπατουςες ερχοσουν εφευγες
μορφη της λεπτης δυναμης
παρουσια της δυνατης ομορφιας
ακουμπημα της ομορφης αληθειας
της φρεσκαδας.

*

Ερχοσουν εγερνες σε κρατουσα
λεπτη δυνατη και φοβισμενη
την αληθεια σου
ζωο της ομορφιας
ζαρκαδι ελαφια τigrη
γλαροπουλι
στα πλατη του ερωτα
σωμα ωραιο ηδονικο
στομα ανοιχτο στα ματια μου
σωμα κορμακι στα χερια μου
τρυφερο μοσκοβολια της αρχης
και τελειωνες κι αρχιζες
ολη ο ερωτας, παρουσια, κοριτσι.

31

Σα σκοτεινο λουλουδι του νερου
που ανοιγει φως των ριζων
με μια κινηση κι αλλη κι αλλη
κινεισαι κοιτας κοιμασαι
μεσα μου κι εξω μπροστα μου
κοριτσι κι οστρακο εφηβαιου
ωραιο, τρωγεσαι ολοκληρη
τροφη θρεπτικη των αγιων
πρωτωνπραγματων.
Υπαρχεις ανοιχτη
στ ανοιχτα του ιερου κοσμου
μονη κι ολοκληρη
στο επιπεδο που πλαταινουν οι διαστασεις
γυμνη ολων.

*

Τη γλυκα τη ζεστη της δροσιας σου
του ερωτα που σ αφηνει ανοιχτη
κι ελευθερη
μπροστα μου
τωρα και παντα κι εδω
την ηξερα, την εχω,
στη δειχνω αισθηση γνωσης,
το ξερεις πως το νιωθεις;
αν σε διαπερασω
κι εξω απ τον οριζοντα των ματιων σου
θα το νιωσεις;
— θα το ζησεις θανατικη
κορμι κοριτσι της γνωσης
του ερωτα
— εχεις τον ερωτα γιατι ξερεις
κι εισαι
στο κλαδι του οριζοντα
ελευθερη μου.

32

Αναγλυφο αφημενη στη δροσερη αυρα
φορεματα αργα κινουμενα μυρωμενα
στο σωμα σου της ανασας
και της σιωπης
κι ανοιγουν
να μεινεις μοναχη της γυμνοτητας.
Γυμνη κι ακουμπησιμενη
στερεα της ζωης
και της ομορφιας.

*

Ο ερωτας ο ποθος σου ηρεμεις

ολο δυναμη γυμνιας κι ομορφιας.
Δεν ερχεσαι, εχεις ερθει
σ ολο το χρονο και τον τοπο,
εισαι ετοιμη σαν την πετρα
που αφηνεται στο νερο,
μενεις μελι
κι απλωνεσαι γλύκα
ποθος ερωτας αφημενος
κι οπου παει, κοσμος.
Ετσι με ζεις
κι εισαι για μενα
μονη και ολογυμη
δικη μου
παντου και καθε τι.

33

ψηλη μαλλια ομορφια μεγαλη
κινουμενη στα χερια μου
μονη και παλλομενη
της αγαπης. Αρχιζεις
αναστημα ως τα ματια τα μαλλια μου
την ανασα μου
αντικριστα η περα στη θαλασσα
χαρες και γελια και λαμψη
ολος ο ερωτας
η γυμη στ αερια και στη νυχτα
με τ αστρα μπρος στο βουνο
των αηδονιων.
Τοση ομορφια τοση χαρα
τοσο τελειωμενος ο κοσμος
γερνεις ωραια τ ωραιο κεφαλι
μακρια μαλλια ευτυχισμενη
στον ωμο μου νεα τρυφερα

κι αθανατα.

*

Ονειρο και πραγμα
ερωτικο κοριτσι γυναικα ανοιχτη
στη γυμνια, γερτη ξαπλωμενη αφημενη
μαλλια μεγαλα ματια του φωτος χειλη δροσερα
στηθη τρυφερα του γυμνου σωματος
στα πραγματα που ονομαζονται πιο πολυ
χερια ελευθερα ποδια κινουμενα στο τιποτα
απλωμενα παντου
εφηβαιο αιδοιο σεβαστο αγιο
σαν η ψυχη νερο πρωτο κινουμενο
κι ετσι προσωπο δικο μου
εαυτος της αγαπης.
Εκλαιγες υγραινουσουν κολυμπαγες στην ηδυτητα
κινεισαι περπατας στον αιωνα των πραγματων
αυτων που μενεις ερωτας
τωρινος για παντα. Ζησε λοιπον
εδω ειμαι.

34

Ανασα ζεστη αφημενη
φυση ερχεσαι λαμπερα κυματα
φυλλα σκορπια φως
χιλια ματια κοιτας παντου
ολοκληρη μονη πραγμα
το μονο με τον ησκιο του στην αμμο
που ερχονται και φευγουν τα νερα,
οστρακο ανοιχτο γερτο
ευτυχισμενο
που ειμαι ολος ολα προσωπο

κι εισαι ολοκληρη εσυ
ερωτας.
Γλυπτο του νερου
κοντα στο προσωπο μου.

*

Μ ακουμπας πραγμα της γυναικας
κοριτσι δροσερο με τις λαμπεις
φωνης ματιων κορμιου
που γινεσαι τωρα
να μου δινεσαι αργα και γλυκα
νερο που δεν τελειωνει
κυλαει ρυακια μικρα λαμπερα
στο σωμα μου της ψυχης
φως απ τα ματια σου
ανασα αναμονης
ουσια φυσης ολοκληρης
που με ντυνει δροσερα
και μ ερωτευεται μ αγαπαι
αισθηση τελικη πραξη γνωση
γευση ολου αυτου
ανασα κοσμος ανασα ονειρο
ανασα γλυκα σου ολοκληρη
τελειωμενη, δυναμη
δοσμενη της αποδοχης
αυτης.

35

Μαυρο γλυκο ψυχη στα ωραια πρασινα
και τρεφει δεντρα ψηλα του τρυφερου αερα
που ευωδιαζει τις αληθειες φυλλα
και παιζουν παιζουν παιζουν,

θε μου, σ ακουμπαω πραγμα
πραγματα πολλα απο πουθενα παντου κι εδω
σ αυτο το κοριτσι.

*

Με τα ματια πνοη σωμα
εισαι μονο
στ ωραιο τιποτα των πραγματων
σιωπηλη για γυμνη για να δινεσαι
να παιρνεσαι ολη ολοκληρη γλυκα.
Ματια εφηβαιο
χειλη σωμα
ετοιμο πιο απο νερο
πιο απο ψυχη
πιο απο γλυκα του ερωτα.
Στο τιποτα αρχιζεις
ολη γνωση γδυμενη.
Ελα γυμνη.

36

Κλαδια φυλλα πουλια στον ανεμο
κομματια χρυσα κι ασημενια
για το χωμα που περιμενει ολοκληρο
το νερο της τωρινης φλεβας
του παλμου,
παλλεσαι παλι ν ανοιξεις
καρδια το γυαλιστερο χαος
αιμα στο νερο,
να σβησεις του νερου
να πεθανεις
παλμος·
σε βλεπω.

*

Μικρη πουλι πετουμενο στα πλατη
ολανοιχτη ολοκληρη ολοτελα
ελα
να ο κοσμος τα φυλλα τα νερα
τα ποταμια κοιτα πλατια μακρια
να το θηριο μου ερχεται
να σε κατασπαραξει της γλυκας
— δε φοβασαι, γειρε, μη φοβασαι
το χερι μου ησυχα σε χαϊδευει
αγριο στον αιωνα της ζωης σου —
τη θηριο μου ερχεται ολοκληρο
γυμνη κινηση νερου,
ελα γδυσου ανοιγμα
να μην εισαι ουτε εγω ουτε αυτο
— αγρια πετρα.

37

Αγαλμα στα φυλλα παλλεσαι
λευκο με μαυρο εφηβαιο
κοριτσι ωραιο γαληνιο.
Με κοιτας. Ξημερωνει. Βραδυναζει.
Φως κι αναπνοη κι αρωματα.
Σε κοιταζω στη μεγαλη γαληνη
που ηρεμεις ευτυχισμενη
πραγμα τελειωμενο
ερωτας.

*

Η σιωπη σου σωμα λευκο
μ ανοιχτα ποδια του μαυρου εφηβαιου

του ανοιχτου ανοιχτη αιδοια,
το σωμα σου ερωτας
πραγμα σιωπης της γλυκας.
Ετσι ερχεσαι ανοιγεις και κλεινεις
ασπρη της μαυρης γλυκας
των χειλιων που μιlane σωμα
δικο σου που τελειωνει δικο μου της γλυκας
των ωραιων μονων αυτων χειλιων σου
που κλεινουν και τελειωνουν
και μενουν ευτυχια.

38

Ασπρη γραμμη του αερα απλωνεται
διπλωνεσαι σταλαζει
του νερου σκληραινει χωμα
τριβεται μαρμαρο ασπρο λαμπει
φως, αυτο που λεω εισαι
κι ειναιπραγματα, αυτο κι εκεινο
ειμαι ο,τι ειναι, αυτο λεω.
Γραμμη πραγμα αιμα
σταλαζει ζωη
εδω
που απλωνεται κοσμος
αμμος θαλασσα αερας
κι ο ουρανος ολοκληρος.
Σε γραφω και γραφομαι
γραμμη πραγμα κοριτσι
ελευθερο.

*

Αυτο το αισθημα η γλυκα
η τρυφερη δροσερη ευγενεια

η πλατια θαλασσα αερας αμμουδια
αυτο που λεω εισαι και γινομαι,
εισαι η γλωσσα μου
ειμαι αυτο που εισαι
γυμνη διαφανη αγαλμα
κρυσταλλο, παλλεσαι,
ελα ν αφησουμε τη θαλασσα ολοκληρη
μονη κοντα μας κοντα μας
κοντα μας, ελα
εμενα εσενα του κοσμου
να λαμπει
κοριτσι.

39

Δεντρακι αυρα πουλακι
που περναι γρηγορα τον ηρεμο δροσερο κοσμο
μεχρι τα υγρα λαμπερα νερα
και μενεις μονη γυμνη
λεπτη ολοκληρη για μενα
κοριτσι, μια αγκαλια.
Σε κοβω λουλουδια σ αναπνεω ευωδια
σε παιρνω ολοκληρη ολοκληρος σωμα
τρυφερο λυγερο κι ελευθερο
να τα κανει ολα
κι εξω απ την ψυχη
που κυλαι ποταμι μελι
μεχρι περα τ αστραφτερα νερα.

*

Με τα ματια αφηγεσαι ωραιο σωμα
υπαρχεις εγκαταλειψη
που ολα τ αφηνει, θαυματαπραγματα,

λυγερη χωρις ανασα στην αγκαλια μου
σ αναπνεω και εισαι
δικη μου τρυφερη σαν την αληθεια,
ερωτας, ολα πραγματικα, φανερα,
εσυ, στηθη, εφηβαιο, κορμακι
ολοκληρη.
Γινεσαι τωρα
κι ολα υπαρχουν σ αυτη τη γυμνοτητα
καθαρα, ψυχη σου.

40

Λεω εκεινο το μυστικο την αγνοτητα
του κοσμου που βρισκεις
κι ειναι πραγματικο,
νατο, εσυ, που λες
ειμαι, αυτο η εκεινο
εδω η εκει;
— αυτος ο ερωτας
αυτο το νερο
που παντα ηταν
αυτο σου λεω, εισαι.
Μ αναγνωριζεις; Ετσι σε γνωρισα.
Λοιπον στην απλα περπατησε
γυμνη και πραγματικη
σου λεω χαρουμενος.

*

Το βλεπεις πως εισαι;
Η θαλασσα ο αερας η απλα
απλωνεται αφηνεται ερωτευεται
κοσμος γυμνος, γυμνη μου,
αισθημα πραγμα σωμα

ολοκληρη που περπατας λεπτη
κι αφημενη παρουσα
εσυ οπως εγω οπως ο κοσμος
οπως η γλυκα αυτη
που σταζει αργα
χαρουμενη.

41

Φυλλο πλατυ στην αυρα
της ζωης
δροσερο και τελειωμενο
τρυφερο
παιζεις με τον ησκιο σου
στο πλατυ ασπρο επιπεδο του κοσμου.
Σε βλεπω απεξω
σ εχω δεντρο
κι οριζοντας λαμπω
ψυχη μιλαω
κι αυρα δροσερη
τρυφερη
φυλλο πρασινο.

*

Κορμος ζωντανος κλαδια φυλλα
του νερου
ταραζομαι στον αερα σου
αφημενος μεσα κι εξω απ τον κοσμο
σωμα του χυμου
ζωντανο κι ωραιο
περσευω μεσα στον κοσμο κι εξω
και με λες πιομα
πινεις στομα

με δινεις σωμα στα πραγματα
πραγματικη.
Το μιλημα μου γλωσσα σου
τροφη μας, τραγουδι
που παιζει τον κοσμο.

42

Σωμα οικειο ματια ακινητα
στομα να τα πεις ολα
της μεγαλης σου γυμνοτητας
μαλλια στηθη ποδια μεγαλα
των ωραιων γλουτων που ανοιγουν
να φτασουν να γινουν αιδως
μικρη ελευθερη κι ανοιχτη
να μιλαει στο φως οπως το στομα σου
στο στομα μου.
Μιλα ελα γελα
σωμα δυνατο νερο αφημενο
χυσου ψυχη κι ανασα βαθια
ν ανασαινεις δυνατα στην ανασα μου
που σ ανασαινει
ματια δυνατα στα ματια της αιδως σου
που τρεμουλιαζει γνωση και τερψη
των γυμνων πραγματων
διπλα σου.
Αυτη την ωραια ωρα
θα γυμνωθεις ωριμη.

*

Ψηλη γυμνη ερχεσαι
στον ηλιο και στον ησκιο
κοντα στα ωραια κυματα

μονη σαν το νερο.
Κοιτας ματια ξενα
εμενα, στηθη ζωντανα
της ηδονης, μαυρο εφηβαιο
τελειο της κοιλιας και των ποδιων σου
που σε γερνουν ολοκληρη
ξενη κι αγια
αιδοια
εδω
τωρα στο νερο
στον πιο ωραιο καιρο.
Με παιρνει λαχταρα
σαν το νερο
κι αργα γλυκά σε φερνει
ματια στηθη ποδια, αιδοια
ολοκληρη να βραχεις
του νερου, λαχταραω
κυματα απλωνεσαι κινηση,
υγραinouμε νερο
κι ευωδια ζωντανη που κανει τον κοσμο
κι ολα τα αφηνει μονα κι ωραιο.
Χαμω στα κυματα μενεις
μονη γελαστη και τελειωμενη.
Η σταγονα των ματιων σου δροσια του εφηβαιου σου.
Τωρα πινεις νερο
στομα αιδοιο
κι εγω γεννιεμαι
σ αυτον τον κοσμο.

43

Πλατυ φυλλο του αερα παλλεσαι
βαθυ νερο απλωνεσαι επιφανεια γυαλιστερη
φως αγαπης και γλυκας

βαθεια και λεια και σωμα γερο
ερωτας, συγκορμος γινομαι
δυναμη αερας σε παλλω
παλλονται ολα προς τρανταζονται
προς εμενα για σενα
ολα παρθενα κι αφημενα
ενα
κυμα κυμα κυμα
κυμα
στην απλα.

*

Γερνεις εδω φορεμα χερια ψυχη
βαθυ γλυκο αλαφρο κοριτσι
με μαλακα στηθη
νερο, γερνεις.
Μεινε
σκορπα τα φορεματα
κι αυτες τις ταινιες ανασας
και βαριας αργης σκεψης
ολοκληρη, σωμα ζεστο
ποδια δυνατα γρηγορα
χερια απλωμενα
σε μενα
ενα ζεστο δυνατο κοριτσι
σωμα, οπως με ξερεις.
Γελα.

44

Πλατος της αμμουδιας κυμα της θαλασσας
κυματα της υγρατητας της γυμνοτητας
πουλι πουλακι με δακρυσμενα ματια

του ποθου
σταλαζεις ψυχη κι ανασα βαθια
βαθια μου
σ ολο αυτο το πλατος
που σ γδυνει σε γδυνει σε γδυνει
και σ αφηνει
πουλι πουλακι μαυρο
και τρυφερο
εφηβαιο της απλας αυτης
και της θαλασσας.

*

Ετσι ξαφνιασμενη
μαλακη, τρυφερο πουλακι
στο κυμα, κοντα στα χαλικια
δροσιζεσαι
και πνεεις της αυρας.
Πουλακι της θαλασσας
μεινε
μαλακο
φτερα πουπουλα χνουδι
ασπρο μαυρο
ξαφνιασμενο στις αυρες
που με κινουν
νεο εφηβαιο
εδω αιδιοιο.

45

Σαν ξαφνιασμενο ξαφνικο πουλι
απ τα φυλλα απ το νερο η απ το χωμα
ματια κοιταγματα
χειλη φωνουλες

σωμα κινήσεις λεπτοτητας,
διπλα μου.
Ν αφεθεις να γυμνωθεις
κινεισαι μιλας κοιτας.
Ετσι γινεσαι ερωτας
και σεχω, το διπλα πραγμα
που ακουμπαω η παιρνω
που πινω
μ ανοιχτα ματια η ονειρο
κοριτσιου, εσενα
που ερχεσαι.

*

Αλλη μακρινη κι ερχεσαι
γυμνη κινήση
ματιων της ορασης
δροσερων στηθιων της καμπυλης
ζεστου εφηβαιου του ανοιγματος
της υπαρξης
του αλλου σωματος σου σε μενα
εδω.
Κοιτας πουθενα
μιλας παντα
εισαι εδω.
Ταραξου η πετα
σ αυτη τη γυμνοτητα.
Ζεις.

46

Δεντρο ψηλο φυλλα αμετρητα
των ωραιων κλαδιων
των μικρων πουλιων

ολο στον ανεμο και παιζεις
εδω παντα
και τωρα οπως η γλυκια μαυριλα
που απλωνεται κυλαει παιζει
οπως εσυ, δεντρο του ανεμου,
ανεμος μαυρος γλυκος
του εφηβαιου,
εφηβαιο τριχουλες πουλακι
που σπαρταραει της ζωης
της γλυκιας μαυριλας
που απλωνεται διπλωνεται γινεται
πουλακι πουλακια στα ωραια κλαδια
αυτου του δεντρου, φυλλα του ανεμου.

*

Και μετα βαραινεις
ματια χερια σκληρα
ψυχη πελεκημενη
ξυλο γερο στις αυρες.
Ομως ακουμπας
κι ανασαινεις το βαρος σου
γερνεις στηθη στις παλαμες μου
μεγαλα
γλυκα το βαρος σου
υπαρξη του ερωτα
βαρος φοβου της ανασας
που σ αφηνει νερο.
Φοβασαι το βαρος σου
ετσι κρατησα τα στηθη σου
κι εμεινες.
(Βαρος κι η σκεψη σου,
γειρε την στηθη
ανοιξε την ποδια μεγαλα
νερωσε την στο βαθος του τιποτα

βαρος βαριας σταγονας).
Εμεινες ανοιχτη λαχταρα.
Μενεις ανασα.

47

Απ τα κυματα το νερο του αερα
αμιλητη
στον απαγγειο εξωστη της νυχτας
της σιωπης
πανω απ τον κλειστο μικρο κηπο
ελαφρη σωμα ενδυμα
μεσα στην ανασα των λιγων ολων
στην ανασα μου αναπνεεις
γυμνα στηθη στις παλαμες μου
και μιλας ολοκληρη σωμα
της γυμνοτητας που ειναι αφημενη
σταπραγματα.

Ετσι λουστηκες γυμνη το νερο
που ηξερες που εκανα του κοσμου
και σενα
λουστηκες το νερο μου
και σου κυλαγε και σε κυλαι
ολογυμνη.

*

Ειναι νερο κι ειμαι κι εγω
και το πινω ολοκληρος
και κολουμπαω
ανασα ζωης κι ορμη
αγρια για το νερο
κι ερχεσαι εσυ γυναικα
και γερνεις τρυφερο κοριτσι

μαλλια ζεστα
η πραγματικοτητα σωμα
που το πιανω και μιλαει
στομα γλυκο
του νερου
που τ' αρχιζω παλι
αγριο κλαδι ολου του χωματος
και μιλω,
μιλημα νερου μιλιομαστε
της γλωσσας αυτης που κυλαι
στομα και σωμα
ζωντανη.

48

Τα βουνα αλαφρα παλλονται
με τις κοκκινες φλεβες τους
κι εσυ τις ανοιγεις ποταμια
γλυκιας γαληνης,
αφημενη ολοκληρη απλωμενη στα χερια μου
στην αγκαλια μου
μαλλια κλειστα ματια στηθη
σωμα αλαφρο παλλομενο
στα ποταμια φλεβες του κοσμου
κοκκινες απ τα ματια μου
ζωντανες απ τα χερια μου
οπου παλλεσαι αλαφρη με τα βουνα.
Γαληνευεις δυναμη του αιματος
της αναπνοης του νερου,
ματια κλειστα χειλη ανοιχτα,
σε κραταω.
Ετσι θα τιναχτεις
ζωη του σωματος δυναμη των βουνων
τρανταγμα των χειριων μου
των ματιων μου αιωνας.

*

Υπνος αλαφρος του δροσερου κοριτσιου
στην αγκαλια μου,
μαλλακια τρυφερα λαμπεις ζωης
στηθη που με γινονται
κινουνται μαλακα
στο αερατο φορεμα
του σωματος του κοριτσιου που κραταω,
χερια αφημενα ποδια ενωμενα
που τελειωνουν ερχομος
σε μενα,
που κραταω ολοκληρο
το ελαφρο δροσερο κοριτσι
σ ολο το ταξιδι
αφημενο στην αγκαλια μου.

49

Κομματα πετρας και νερο
βραχια στη θαλασσα
κολπος παρθενος
κι εσυ γυμνη
μαλακη στην ευγενεια
του νερου και του βραχου
μελι στο μαρμαρο
σταλαζοντας τραγουδας
βαθια φωτεινη πηγη
μοναχη.
Της μοναξιας ερχομαι
αερας και τερψη της υπαρξης
στα βαθια και στα στερεα
νερο και πετρα
στον κολπο αυτο που ζεις κι εισαι

κολπος της υπαρξης
και σταλαζω μελι
εδω
σ αυτο τ ωραιο νησι της αιδως
που αγαπαω κι εισαι
σεβαστο, αιδιοιο.
Πιες με
ωκεανος ερχομαι.

*

Καρπος, μυγδαλακι που ανοιγει
κι αφηνει τροφη στο φως
ά αφη στα πουλια
η αλλος τρυφερος της αυρας
πρασιнос που γελαει
αναμονη, πραγματικος,
μ οποιο ανοιγμα ανασα ελευθερη
νερο δροσερο και μονο
τερψη της υπαρξης,
αυτο
ετσι ηδονη με γαληνευεις
κι αφηνεσαι.
Λοιπον τρεφονται τρυφερα φυλλα
πετανε φτερα πουλια
πραγματοποιουνται πολλα πολλα πραγματα
κι εσυ
κοριτσι γυναικα γνωση
γινεσαι
ματια ηρεμα
χειλη μιλημα
μαλλια γλυκα πολλα πολλα.
Ετσι εισαι στηθη που χαϊδευω
ποδια ησυχα που ανοιγω
κοιλια γαληνια που γλυκαινω.

Ανασαινω και μιλω,
σε κρατω και παω,
φτανω και γνωριζομαι
αφη τροφη θρεψη
τρυφερη.
Φτιανε φτανε καρπος
πραγματικος.

50

Γυναικα στην αμμουδια
με λευκο λεπτο ενδυμα
και με το δεος της θαλασσας.
Τα κυματα μπροστα σου στην ανασα μου.
Βρεχουσιν κι ολο μ εγδυνη η αυρα,
μμηκες στην απλα
κι ησουν η δροσια των ματιων μου
στο διαφανο νερο στο διαφανο ενδυμα,
με το μαυρο ωραιο εφηβαιο
του σωματος σου της θαλασσας
μπροστα μου κοντα μου.

*

Κρυσταλλο νερο κι ενδυμα φως
σε παιζουν των κυματων
και των χεριων μου
που σε πιανουν και σ εχουν
πρωτη αφη
στα στηθη και στο εφηβαιο
στα ωραιο σου ανοιγματα.
Φωναζεσαι σκορπια λαμψεις
στα χερια μου της ευτυχιας.

Ησυχη και γλυκια, δυνατο
 κυμα τερψης
 πραγμα τελειωμενο
 μ ακουμπας ξαφνικα
 γνωστη.
 Με κοιτας και ξερεις.
 Ελα μαλλια κοριτσι αφημενο
 ηδονη ψυχης ζωης.
 Εχεις ολη την τερψη
 σωμα βαρυ στα βαθη μου
 γλυκο να κυλανε νερα
 πλατια ολα φανερα
 επιφανεια τερψης
 να τερπεσαι γυμνη
 ανοιχτη και μονη
 στο μονο αυτο κοσμο
 ολοκληρη
 ανασα πλατος κυμα
 γνωση ζωης,
 κυμα δυνατο τερψης
 και γαληνης πραγματικης.

*

Αναστημα τρυφερο αρχιζεις την υπαρξη
 στο σωμα αυτο που ειμαι
 αθανατος
 μιλωντας γευση κι αφη κι αρωμα
 ενα στομα
 και μιλιεμαι νερο
 αθανατο
 να εχεις ν ακους να πινεις
 ενα στομα αυτου του σωματος

της αθανασιας,
αυτη η αθανατη γλωσσα
τερψη.

52

Τα ματια σου ψυχη λαμπουν
και με κοιτας ολοκληρη
ζεστα της ζωης
στην πατριδα της, στην αγαπη,
λαχταρας μυρωμενη
και τελειωμενη.
Σε κοιταω που με κοιτας
κι ομορφαινεις
λαμπερος ποθος
η χρυσαφακι αφημενο στην απλα αμμουδια
προς τη θαλασσα.
Εισ εδω κι εισαι μονη
και γλυκια, αλλο σωμα
κοριτσι.

*

Ο χρονος τα πραγματα νερο κυλανε
κι εσυ μενεις στη γλυκα σου, φορεματα
που ανεμιζουν και βρεχονται
στο νερο που ξερεις
το νερο που σταλαζει ψυχη σου
που λαμπει ματια σου,
νερο με κοιτας
και σταλαζεις γλύκα, κλαμα
της ομορφιας
για το νερο που ξερεις
το ζωντανο, τα κυματα

και το κοιτας ακινητη.
Το νερο
που ξερεις γυμνη κι ολογλυκια
στα ματια μου κι αφηνεσαι
ζωντανη, κυματα
μυστικα λαμπερα και μονα
στην απλα αυτης της υπαρξης.
Ξερουμε.

53

Αυγη κι ησουν κοριτσι
για μενα
σ ολα.
Πεταγα και κοιταζες
επινα κι ειχες την κουπα.
Κοριτσι στην απλα ζωη μου
ωραια ματια
δαχτυλα που ξεραν.
Ησουν η παρουσια σου.
Ετσι μενεις στην αθανασια των πραγματων.

*

Ολη η δυναμη της πετρας
ολη η ροη του νερου
ολη η απλα τελειωμενη δυναμη
που ειμαι υπαρξη
ηταν ελευθερα στη γυμνια σου
που ησουν ζωη.
Ζωη του ζωντανου, του ιδιου ζωου.
Ευτυχια ο ποθος σου και γαληνη
στη γαληνη της δυναμης μου.
Ετσι μενεις,

γδυσου να το δεις.

54

Λοιπον, κοριτσι, πλαφ
(ανοιγω τις στιγμες τις σπαω χαντρες
μεχρι τα παλια ματια τ αγριμια
στο σανιδι κοντα που μουσκενει τωρα η βροχη)
λεω να πω με χαρτι και μολυβι
και να εισαι,
γλυκια καρδουλα ερωτευμενη,
ομικρον που παιζεις στρογγυλο κι ελευθερο
σ ολες τις λεξεις για ολα
η γιωτα μυτερο τρυφερο και μικρουλι,
κλειτοριδα της γλωσσας, χορταρακι
η τελος παντων αλφα οπως αααχ
η χα χα χα η χασκεις
στη λαχταρα της πραγματικοτητας
η οπως τ οστρακο της αιδως
(εσυ πεστο αυτο η αιδοιο η θεμου)
ανοιξε!
(λες)
ανοιξε, σου λεω, εχει ανοιξει
και βγαζει ψυχη και δακρυα
που σε σκορπανε ωαρια
— ετσι α
 μανα μου
κοριτσακι μου, που πηρες ολο το βαρος του κοσμου
στο κορμακι σου
και μειναν τα ματια σου ετσι,
οχι ομικρον η γιωτα η αλφα,
ματια σου θαμπα
μπροστα απ τη δροσια
τη δροσια

(τη δροσια, οστρακο, σου λεω)
της ομορφιας
της ομορφιας της ψυχης σου.
Λοιπον, δε σε ειπα.

*

Τετια αποδοχη τετια ετοιμοτητα
τετια αγαπη
κανουν τις στιγμες σου ολοκληρες ψυχη σου
και εισαι ξαφνικα παντου,
θελω να πω φαινεται πως εισαι παντου
οπως φαινονται τ αντικειμενα
κι η κουρασμενη εσυ.
Ετσι λοιπον σε ζω
ταραταμπουμ
τιραρα ταραρα πεταρα περατα πειρατα
αρατα και πηρατα (κουβεντα της γιαγιας μου,
θηλυκια μου)
αλλα με γλωσσα οριστικη, οχι με κραυγες
μ ερωτα ζωης οχι οδυνη της σαρκας
σαν αυτη που ζεις, ανεραστη
παρθενα παντα σ ολα γιατι εισαι εσυ,
χαριτωμενο κοριτσι που πετας τις λεξεις
να γυμνωθεις,
δε μιλανε ετσι
αλλιως μιλανε ξερεις πως μιλανε,
με θυμασαι παντα;
ελα λοιπον
—στη δροσια σου
στη γλυκια φλογα σου
στη λαμψη σου
κοριτσι γυναικα ματακια μου
γκρρρρμ μπρρρρρμ φρρρρρμ
φρρρρ φρ φουτανι μου

φουτανακι μου γουνακι μου
γυναικαουλι μου
—ΜΙΛΑ ΠΙΑ!

55

Λυγισμα, φυλλο, καρπος που τρεμει
απ το νερο του γλυκος,
πραγμα ολοκληρο
κι εισαι ολοκληρη
σωμα λυγερο της γυμνοτητας
μαλλια δροσερα των φυλλων
τροφη της ζωης του καρπου
στο λυγερο κλαδι της γυμνοτητας
τρυφερα και γλυκα,
τρωγεσαι θρεψη του κοσμου
που φτιανω.

*

Σε δροσερες αυλες
που γερνουν ευαδιαζουν λουλουδια
η απουσια σου
ανασα ζωης. Θα
ρθεις. Φορεμα
αλαφρο
ασπρο και μαβι
θροϊζεις στις σκιες
σωμα λευκο ξερεις την απλα
σαν πουλι,
ερχεσαι στην καμάρα
στην κάμαρα.

56

Κοριτσι της δροσιας αλαφρο

μες στα χερια μου τα ευτυχισμενα
αναπνεεις και μοσκοβολας
νερο της υπαρξης
αργο σταγονες
γλυκας
δικης σου δικης μου του κοσμου αυτου
που σε κραταω στην αθανασια.

*

Ξερεις κοριτσι αφημενο μου
υπαρξη δροσερη ελαφρο σωμα
ντυμενο στην αγκαλια μου
τρυφερο κεφαλακι μαλλακια μου
δαχτυλα που βρισκετε την αληθεια
στοματακι που μιλας πινοντας
αιωνα εμενα νερο,
κοριτσι γυναικα ξερεις
αυτο που ξερω, αυτο.

57

Ωραιος που θα ηταν ο κοσμος,
(Λιλα και Λαλη και Λαλη και Λιλα)
στα ματια μας και στα σωματα μας
να τον ακουμπαμε σαν κι εμας
ωραιος που θα ηταν ετσι ο κοσμος
οπως εμεις
ετσι
ωραιος που ειναι ο κοσμος
και τον εχουμε προσωπα
κοινωνια του ποθου των τριων

των χιλίων που θα ήταν
αυτού του κόσμου
εδώ τωρα
ωραιος κοσμος
(Λιλα και Λαλη και Λαλη και Λιλα).

*

Λαχταρα του κοσμου του ανθρωπου
του αλλου των αλλων κοντα μου
εσενα κι εσενα, δυο
μ ωραια λαμπερα γυμνα ματια
που μ αφηνετε ελευθερο
να ειμαι και να σας εχω και να ειμαστε
στο ζωντανο αερα, να κυλαει το νερο
στα ποτηρια μας στα σωματα μας
σ ολα μας τα θαυματα
κοριτσια που εισαστε ετσι
εσυ κι εσυ κι εδω
σ ολα τα ζωντανα και τα ωραια
στην πραγματικοτητα που μας εχει
και την εχουμε μαζι
τρεις της λαχταρας
αυτης σας κραταω σας παιρνω
για παντα στον αιωνα
ετσι
σαν το νερο.

58

Μαλακο φτερο δυνατο γερνεις
μπροστα μου, μενεις
ακινητο στις αυρες και στ αρωματα
της υπαρξης ολης που σε ζεσταινω,

πουπουλα δροσερα στο τελειο χωμα
του νερου,
ποθος καθαρος σαν τα χαλικια
του ποταμιου που παιι στη θαλασσα,
εκταση, απλα
μεγαλη που ταραζεται
ολοκληρη, φτερο
κι αλλο φτερο, δυο φτερα
ωραια, πουλι
του ποθου της αγαπης.

*

Φρεσκος αερας ψυχης, γυμνοτητας
με τυλιγεις λευκο ντυμα
ποθου και γλυκας
κι αληθειας.
Με κοιτας τωρινη αιωνια
του ερωτα.
Εισαι μνημη μελλον πραγματων
που μενουν ακινητα χρονος
του τιποτα.
Τωρα σταζεις
ποθος μαυρο λαμπερο νερο
γλυκά.
Μιλας κοριτσι
γυναικα των πραγματων
ησυχη σαν τη δημιουργια.
Ειμαι τωρα και μιλω
δημιουργος
φερνω νερο.

Αγγελικη χαρα, κοριτσι της υπαρξης
σε κραταω λεπτη
σωμα κλαδι μ ολα τα φυλλα του
και τα πουλια ολα
που κελαηδανε,
σ εχω ολοκληρη οπως ειμαι
της ευτυχιας της υπαρξης,
μοσκοβολας δροσιζεις
γινεσαι
ανασα ακουμπημα χαρα
γλωσσα ολοκληρη
αγγελικη.

*

Σταγονα που τρεμει, κλαδι
τρυφερο στ αερακι της ψυχης,
κορμακι ζωηρο χαμενο
στην απλα των ματιων
μεθησμενο ξενο,
ζεις.
Ολα σου φευγουν
και φευγεις,
σταζεις, καρπιζεις, μαθαινεις,
ερχεσαι
νερο του ποθου.

Με βρεχει η παρουσια σου με λουζεις
υπαρξη που με κοιταει
σωμα ζωντανο, ερχεσαι

να μ ακουμπησεις
πραγμα ολοκληρη
ζεστά, σωμα.
Κινεισαι αλλα μενεις
εδω
προσωπο στηθη κοιλια
χερια ετοιμα,
κοριτσι της αγαπης.
Αγαπας το ρυθμο
του κοσμου και το δικο μου
ρυθμιζεσαι και γυμνωσαι
δυνατα μαλλια ζεστο εφηβαιο
μιλας στομα της υπαρξης
ανοιγμα του τιποτα
και με λες νερο
σταγονα μονη και μοναδικη
της γλυκας.
Εισαι το τραγουδι της.

*

Οι ευχες ειναι πραγματα
κι ολη η χαρα ευχη δροσερη
οπως το σεντονι στο κρεβατι σου
η ενα μικρο δωματιο στον κοσμο,
δροσια τερψης.
Η ευχη ειναι τερψη
της αφημενης υπαρξης
που γινεται νερο να πινεις
ολοκληρη σωμα προσωπικο
διψα της ουσιας
του προσωπου μου.
Γινομαι πραγμα το τιποτα
και ζεσταινεις χωρος πραγματικος,
ετσι μιλιεμαι και με πινεις

το τιποτα των πραγμων νερο
δροσερο τερψη ευχης
στον κοσμο σπιτι σου.

61

Αγαπη ψυχη σαν το σκοταδι
που ερχεται αργα ζεστο
στο αιμα κι ειναι γνωση.
Αγαπη κοριτσιου γευσεις αρωματα
χρωματα και γραμμες
ασπρες στο γαλαζιο.
Λουλουδια πεφτουν
ασπρα στο μαυρο.
Τρεμουλιαζεις παλλεσαι
ποθος της υπαρξης ματια
που με ξερουν. Χυνεσαι
νερο στην απλα.

*

Καλαμι στης αυγης τον αερα που
τρεμει με πρασινα φυλλα κοριτσι
στην αυγη των πραγμων της
υπαρξης
αργα τρανταζεσαι χυνεσαι
λογια μεθησμενα
ενα με μενα
σωμα δυνατο.
Ετσι μενεις ευτυχισμενη
αφημενη
γερνεις κορμακι μπλουζακι
στηθακι λευκο
δροσερο.

62

Ψηλη σωμα δυνατο
ερχεσαι στηθη εφηβαιο
αιδοιο κοριτσι
χαμενο, μονο σωμα ψηλο
ντυμενο, ετσι εαυτος.
Μενεις εδω
ζεστη και μονη
ψηλο σωμα.

*

Ισο μου αναστημα
ολοκληρη αγκαλια
σ εχω
κοριτσι στηθη δυνατα
χαμενα γελαστα ματια
ωραιoi γλουτοι,
ντυμενη, πυκνο εφηβαιο
ψηλη, ανοιγεις
να ρθεις
και μενεις μονη
ψηλη δυνατη και χαμενη.
Σε ξερω ολογυμνη.
Θα το δεις
ζεστη μονη κι ωραια
ολοκληρη.

63

Χρυσο κι αρωματα
και γευση γλυκια της ζωης
οπως ενας καρπος ενα κοριτσι

αληθινο κι αθανατο
η τρια κοριτσια ονοματα
αυρες της υπαρξης
Μάνια κι Οργώ και Ροδάλια
μαλλια του σωματος της γλυκας
Μανια μανια μελιμαυρη
μονο ησυχο δυνατο νερο
κι Οργω ορθη ορθη
βαθια ως τη σταλα της τερψης
και Ροδαλια ροδινη κι ωραια ωρα
κι ηρεμη ενταση της ζωης,
Οργω και Μανια και Ροδαλια
φορεματα γευσεις κι αγγιγματα
πραγματικα της γυμνης αληθειας
ως την ακρη του βαθους
Ροδαλια κι Ορθω και Μανια
εδω τωρα της αθανασιας
που σταλαζει γλυκα χρυσαφι
στην απλα μου τη χρυση
να λαμπουν
κοριτσια Μανια
της γλυκας Οργω
και της ζωης Ροδαλια,
τωρα.

*

Ηδονη αρωματος γευση
που φερνει τα κυματα
και το αργο νερο
ερχεστε στην αναπνοη μου,
λαμψεις τρυφεροτητας
αρχες της αισθησης
γλυκα μονη,
Μανια, Οργω, Ροδαλια

ονοματα φωνες σωματα
της τερψης,
Ροδαλια Οργω Μανια
ακουμπημα ερχομος τελος
στα γαλαζια
Οργω Μανια Ροδαλια
σταζεις ανασα ηχος
σας λεω
Μανια Οργω Ροδαλια
Ροδαλια Οργω Μανια
Μανια Ροδαλια Οργω
ω σας λεω.

64

Φωνη μακρινη και κοντινο κοριτσι
μιλημα τελειωμενο
σταλαζεις γλυκά.
Εισαι γυμνη με φορεματα
ο απλος λογος της αγαπης
στον κοσμο.
Ησουνα κι ηρθες,
μιλας η υπαρξη
στηθη χειλη
κοκκινα, η αγαπη.
Πουθενα ντυθηκες
να γδυθεις εδω.
Τωρα μιλας.

*

Ολα ειν ετσι
της ανασας σου, του ανεμου
του λαμπερου αερα

που αρχισε αρχιζει θ αρχισει
να μιλαει να κυλαει
να διασαι
νερο
και διασαις διασαι θα διασαις
ομορφη κινηση ευγενεια
δροσερο κοριτσι.
Πινεις καυτο νερο
λαμπρο
σταζεις ετσι
ετσι ζεις.

65

Σταλες νερου λαμπουν τα ματια σου
και τρεμουλιαζεις δροσερη
σωμα της ψυχης στ ωραιο σου φορεμα.
Με κοιτας ανασα μου
κι ερχεσαι στηθη αγνωστα
να τ ακουμπησω
να γινουν γυμνα
εξω απ το φορεμα σου
βγαλμενα εμενα
δροσερα τρυφερη αφη
προσωπου πραγματος του κοσμου
εσενα.

*

Τωρα αναπνεεις ετσι
κι αγαπας
σωμα της ζωης.
Αναπνεεις την αναπνοη μου
στις ωραιες γραμμες του κοσμου

μονη
σαν τη γυμνοτητα σου,
ανατριχιαζεις
κοιταγμα και σωμα
των πραγματων ολων
που σε ξεχωριζουν
γλυκα που δινεις και παιρνεις
που εισαι, για μενα.

66

Λιτη γευση κοριτσιου
που φευγει εχει φυγει
ειναι φευγατο
σωμα λυγερο των χειριων μου
φιλι του τιποτα.

*

Σε κρατουσα σωμα απουσιας
παρουσιας,
ελεγες τιποτα
ολα,
κοριτσι στο φορεμα αυτο του κοσμου
γυμνο πραγμα
στη ζεστη μου αισθηση
πραγμα το τιποτα
στα χερια μου της υπαρξης.

67

Η ομορφια με τελειωνει,
η ομορφια σου

μαυρη γλυκια κι αθωα
στα σπασμενα του κοσμου,
τελεια ηρθες ετσι κοντα μου
στην αγκαλια μου,
εκλινες στη λαχταρα μου
στη χαρα μου.

*

Αναμεσα στα μεγαλα νερα
και τους μεγαλους δρομους
ψηλη μελαχρινη
μ ανοιχτο φορεμα
και μαυρο μικρο τρυφερο
ενδυμα της ομορφιας
σαν το εφηβαιο σου
και τα μακρια μαλλια σου,
ετσι κοριτσι κι ομορφη
στολιδι στα σπασμενα του κοσμου
γλυκο ψηλο μελαχρινο μου κοριτσι
σταλαγματια μου.

68

Αερας πουλι να σε
η ανασα μου
γνωση κοριτσι
εισαι μπροστα μου
η ψηλα.
Υπαρχεις προσωπο μου.

*

Θελεις. Αυτο εισαι

κι αυτο σ εχω
κοριτσι καθαρο
μικρο σαν οστρακο του κοσμου
θαλασσινο της υγρατητας
που με βρεχει,
θελω κι εισαι κοριτσι εσυ τωρα
πραγμα θελημα
κι ειμαστε πρωτα.

69

Σχεδιο ασημενιο στο μαρμαρο
που λεει το αλλο
το μελι να κυλαει στον κοσμο
που γλυκαινει το αλλο
τη γραμμη της υπαρξης
της ευγενειας της σιωπης,
το κοριτσι
που μιλαει αναστημα σωμα
ματια ακινητα
γλωσσα θεα.

*

Δεν ειπες τιποτα απ οσα εχουν ειπωθει,
εγραψες μοναχα την παρουσια σου στα χαρτια
κι ετσι γυμνωθηκες
μυστικη ολοκαθαρη
και δεν ειπωθηκες,
εισαι
μυστικη ολοκαθαρη
η αγαπη
εμενα που ειμαι.

70

Σε κραταει το χερι μου
κι ανασαινεις της ζωης
ακινητη κοντα μου
κοντα μου, σε κραταω
γυναικα
κι ερχεσαι
και μενουμε εδω
αντρας και γυναικα
ενα, οπως ολα.

*

Το σθηθος σου τα χειλη σου τα ποδια σου
η κλειστη σου πηγη
ετσι μενεις,
γυναικα των γυναικων
των πραγματων.
Κραταω τις πετρες.

71

Ευτυχισμενη γυμνοτητα στο γυμνο αιωνα
του κοσμου της θαλασσας των ματιων μου
κοριτσι
σ αυτη την καλυβα της θαλασσας
που τραγουδαι πραγμα τελειωμενο,
ολ αρχιζουν για σενα τ αρχινισμενα,
οπως ο αερας φως νερου
που σε χαϊδευει ψυχη
στα μαλλια στα σθηθη στο υγρο εφηβαιο
σε μιλαει ολοκληρη ευτυχισμενη

αυτη τη γλωσσα
τη γλωσσα μου που σε λεει γραμμενη,
γυμνο κοριτσι
ευτυχισμενο της ανασας μου
που σ εχει τελειωμενη στον αιωνα
ερωτα.
Γελας βρεχεσαι προσωπο μου
μιλημα μου,
λα ελα να.

*

Μικρη με μαυρο στην απλα αμμουδια
ως μακρια στα γαλανα βουνα,
παιγνιδι στην απλωμενη θαλασσα
τη γαλαζια τη γαλανη που εδω αφριζει
ασπριζει
τρεμουλιαζεις γλύκα την υπαρξη
γυμνη της αληθειας σου.
Ειμαι παντου
φυσαω λαμπω απλωνω
και γινεσαι υπαρχεις κοριτσι
που ανοιγεις κλεινεις γλυκαινεις τον ερωτα
την μονη μονη μονη αγαπη
αυτην εδω
που λαμπουν τα ματια μου
που σταζω μονος
που πινω σ αυτη την καλυβα
καρδια της απλας
του αμμου και της θαλασσας
κι αποπανω ο ηλιος.
Παρτον και διψα
(με ηπιες).

72

Λουλουδι μεγαλο στην απνοια
λευκο
μοσκοβολας υπαρξη κοριτσι
σιωπηλο
με φωνη το σωμα σου τα χειλη σου
τα ελευθερα στηθη σου τα ματια σου
γλυκια, σ ακουω εαυτος.
Αυτη η γλωσσα σ εχω.

*

Γερνεις γελας λαμπεις
μονη στη διαφανεια
σωμα.
Υπαρχεις πραξη πραγμα
ο ποθος
της αλαφρης ελευθεριας
που πεφτει φορεμα
στα ζωντανα σου στηθη
στα ποδια σου στ ανοιγμα
ως τα καθαρα ματια.

73

Γλυκια που ν η αγαπη,
κοριτσι με γλυκα ματια
που τραγουδασ ολοκληρη.
Αργα σταλαζεις αρωματα χρωματα ψυχης
αισθηματα πραγματων
που τα δινεις στο φως
και χαιρομαι.

Τ αγγίζω τα χαι̃δεω αργα
κι εσυ ολο γλυκαινεις,
ο,τι ν αγγιζω λαμπεις
και γλυκαινεσαι,
ο,τι να πω τραγουδας
κι ομορφαινεις,
ο,τι να ειμαι
εισαι της αγαπης.
Σ αγγιζω.

*

Λαμψη στο νερο που κυλαι
ψυχη κι ανασα
με κοιτανε τα ματια σου.
Σιωπη της γλωσσας
τιποτα.
Εκει αφηνεσαι
μιλημα λαμπερου νερου
καταραχτης.

74

Επαιζαν τα ματια σου,
τιναζες αλαφρα το φορεμα σου
κι ελαμπαν δροσερα οι μηροι σου
κι ερχοσουν οικεια
κοριτσακι με ματια υγρα
νερο ψυχης.
Τρυφεροτητα κι ασπραδα
της αρχης.

*

Τώρα μιλας ντυμενη
χρονο λαχταρα κι ανασα
του ποθου,
ερχεσαι ολοκληρη
γυμνη του χρονου
και σε κοιταζω.

75

Μαυρα μαλλια δυνατα και τα ματια μου,
τρομος γλύκα της ομορφιας
ανασες τερψης
και λαχταραω.
Βλεπω, ακουω, μοσκοβολαω τ ανεγγιχτο
υπαρχω να τ αγγιζω,
να με κοιταξεις
εσυ.

*

Τώρα κοντα
το μεγαλο μαυρο γλυκο πουλι
μου γελαει μορφη
γνωστη
κοριτσι της αληθειας
που μου μιλαει
και την ξερω πια.

76

Γυναικα ηρθες απ τα παιδικα μας
στο χωμα και στο νερο του χωριου
του ποθου, σωμα
της γλυκιας ανωνυμης μαυριλας.

Κοιταω τα κουμπια που σε κλεινουν.

*

Οταν ανοιξε το φορμα σου ευκολα
κι ανοιξεις στο ευκολο χωμα,
το νερο ειπε τ ονομα μου
κι εγινα σταγονες δικες σου
παιδικες λαμπερες γλυκες,
οι πρωτες μας σταγονες
της υπαρξης.

77

Λαμπουν λαχταρα τα ματια σου
του μεγαλου δυνατου σωματος σου
του ποθου σου,
φως υγρατητας
που μου μιλαει
κι ερχεσαι να μη σταματησεις
ολοκληρη στο γυμνο αερα
του μεγαλου ασπρου δρομου.
Ασπρος σε κοιταζω.

*

Δακρυα σταλαζεις την τερψη
της υπαρξης μου
το γλυκο μου ονομα,
αυτο τ ονομα σου
σωμα σου λαχταρισμενο.
Παλι λαμπεις ματια
στην ασπραδα.

78

Λεπτο κοριτσι γερμενο
στη βραδινη θαλασσα
με πρασινα ματια
και λεπτα δαχτυλα,
τι τραγουδας σωμα
υπαρξη μονη;

*

Μοσκοβολαι το κυμα αφρος
και σχεδια στην αμμο
που την πιανουμε πιο πανω
με ζωντανα δαχτυλα κοντινα.
Τωρα σ αγγιζω, τωρα σε χανω,
μα βρισκεσαι διπλα μου, αναπνεεις
αυτη την ανασα της απλας
γλυκα που μ εχει.
Στον ιδιο μονο κοσμο.

79

Νερο λουλουδιων φως ματιων
ανασα χρυσαφιου κι ασπρης πετρας
προσωπο της μιας αγαπης
αυτου του ευαισθητου τελειωμενου κοσμου
κοριτσι του παλμου της σιωπης
ξημερωνει λουλουδια και πλατυ νερο
κι ηλιος μεγαλος, καφτος.
Υγροτητα και φλογα.
Μολις τελειωσε τον κοσμο το χερι μου
τ αλλο φερνει απεξω κοκκινο λουλουδι

τα ματια μου τραγουδανε την αθανασια
του να, ετσι ειμαι.
Ετσι ανοιγεις γυμνη
και με περιμενεις μονη με τον κοσμο
σταλαγματιτσες δροσουλες νερο.

*

Διψας ηλιο και νερο
φως υγρο
δυνατο πραγμα,
μιλας ουσια
της απλας η καλυκας η στομα
γελαστο,
σβηνεις
κορμακι τρυφερο δυνατο κι αφημενο
μονο,
ευτυχεις.

80

Ολα υπαρχουν ολα ερχονται
ολα ψυχωνονται παρουσια
μοσκοβολανε πραγματικοτητα
εαυτου, εσενα κι εμενα
που να με παλι αντρας
ποιητης σου δημιουργος της γλυκας
της ψυχης σου που κυλαει και μοσκοβολαι
και γελαει σταγονες
υπαρξης, αυτων των δακρυων
του ποθου να γινεις,
γυναικα ζεστη τρυφερη μαυρη,
αυτο που εισαι,
ανασα του κοσμου, φωνη μου.

*

Διαφανεia στη σκληρη μου οντοτητα
βαθος γλυκο και φωτεινο
που με κλεινει και με σταζει κι αφηνει
νερο ελευθερο και μονο
εαυτος
να ειναι ο κοσμος και τα πραγματα του
αληθινα, γυναικα
γλυκα ζεστη μαυριλα ελευθερια
που σφιγγεις τωρα εδω σωμα
τη δυνατη μου οντοτητα
σωμα κινουμενο
γλωσσα ειπωμενη,
γυμνωμενη γυναικα του νερου
της υπαρξης, κολυμπαω
πεταω γελαω μιλαω
η οντοτητα, κοντα σου.

A' εκδοση 1987

B

ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΝΥΜΦΕΣ

81

α

Η πραξη μιλαει στομα
στο ζωντανο που την
ακουει γερο νερο, η
πραξη ανοιγει ορθη κι
ελευθερη
γυναικα να καθεται να ερχεται
εδω εσυ
ζωη γυμνη σ' ωραια φορεματα
δροσερα κι απλωμενα, η πραξη
κλεινει αφηνει παιρνει
κυλαει νερο
ελευθερο καθαρο,
η γλωσσα λεγεται πραξη
και με λες.

β

Οπως περπατας ωραια στους δρομους
με λαμπερα ματια κοκκινα χειλη
καθημερινη γυναικα

ετσι ευτυχισμενα θελεις εμενα σε σενα
χερια φορεματα φτερα ποδια ορθα
ανοιγμενα
πανω στης πορειας σου το τελος
στην ακρη ακρη μου που κλεινεις
να πετας αρχινησμενο σωμα
της γλυκιας λαχταρας που ανασαινεις
ανοιγμα μικρουλι μια σταλιτσα
σταλα και σταλαγματια
κι ενα
ολη εσενα ολο εμενα.

82

α

Αρχη ζεστή απλωνεται
γυαλαδα σταλαγμος σπασμος
ζωης που ανοιγει και παιρνει
προσωπο που βλεπει
ματια μεγαλα παρμενα
της φωνης που τρανταζεται σωμα
δυνατο εδω κι εσυ
δυναμη κι αγνωριστη
γνωση.
Μαυρα μαλλια ματια γλυκα,
τελειωσε κι αρχιζει,
κοριτσι συνεχιζεις
οπως τελειωσες
κι αρχισες, λυγμος φωνης

ειπωμενης ακουσμα μου
μιλημα μου. Μελι.

β

Αγαπη φως ανοιχτο
ζεστων ματιων των ζωντανων στηθιων
του γεματου ανοιχτου σωματος
που με γεμιζει κι ερχομαι ελευθερος
γερος νεος και θεος
ροη τρυφερη τρεμουλο
που σε τρανταζει σωματικη
οση ο κοσμος
οσος εγω
ποση οση η γλυκα
οπως το νερο στη ροη ελευθερο
μονο του, ετσι
μ' αγαπας.

83

α

Ασπρη φλογα φυλλα αρωμα
φορεματος ελαφρου ανεμου
που απλωνεται διπλωνεται
φαινεται διαφανο και πραγματικο
στη λεπτη εσενα,
γερνεις μενεις εισαι
καθαρη σωμα και μαλλια μέλι

τρυφερο λουλουδι.
Μαυρη στο ασπρο
γυναικα στα διαφανα φορεματα
που θροουν φανερη
μακρινη στον αιωνα
τοσο κοντινη και μονη
με μενα.

β

Λευκο νερο της πρωτης δημιουργιας
υγραινεσαι ποθος ψυχης αερικη του σωματος
πεπλα του ανεμου της αθανασιας
αυτης της παρουσιας σου.
Εισαι, ζωη και αζωη, αυτη η αισθηση
που την κανω αφη
και δρομο γλυκας
αναμεσα σταπραγματα και στην πηγη σου
κι ως εξω της.
Σταλαζει διπλα σου.

84

α

Ερχεσαι απνοια πνοης αχνα
ζωης ξεκινημενης απο φωνη
προσωπο ολοκληρο μιλημα μου
και λες το ιδιο το ξερω,
το σωμα σου ολοκληρη

ψιθυριστη, κοσμος που αρχιζει
θροϊσμα της απλας χνουδι
της μαυριλας σου
κι υγρανει λαμπει απλωνει
βραδυ στο πρωι πρωι το βραδυ
γλυκα.

Ανασαινεις ψιθυριζεις βογγας
μιλας ολανοιχτη φωναζεσαι
ουρλιαζεις “τουτο κι αλλο κι αλλο
να με παρ’ το
αλλο δεν εινα
ειμαι εισαι”,
ερχεσαι ζεστα ψυχης
που φεγγει γλυκα.

β

Σπειρες παλμου παθος
αγριο κι αδειο
στη μεγαλη απλα
οπως αδειαζει το σχημα
των κοχυλιων η το σωμα σου.
Ερχεσαι και φευγεις
ανασα σιωπης που
γλυκαινεται. Γινεσαι
ποθος υπαρξης αυτου
που αγγιζω
και μ’ αγγιζει εσυ. Ετσι
ξεφρεις και εισαι αλαφραδα
ολου του βαρους

που σε παιρνει.

85

α

Μαυρη γλυκια και τελεια
με κοιταζες κοντα μου
μονη οπως τα πραγματα
κι ευτυχισμενη.

Σε λαχταρουσα
ολο φτερα
κι ησουνα ωραιο ποταμι
γαληνιο.

Αγαλμα σε περιμενα.
Σ' αυτο το μαρμαρο πια
που σε πηρε η ασπραδα
ετρεξες ηρθες ομορφη
ομορφη ομορφη ομορφη
με φτερα χερια φως ματια
χειλη δροσερος
να σ' ανασανω ζωη.
Ζωντανα λογια.

β

Εφυγες στα πλατη στα βουνα στα ουρανια
αγγελικη και μονη.
Σε κραταω αγαλμα
παλμικο της ασπραδας σου

ολοκληρη για ολα της γυναικας
τελεια γλυκια και μαυρη
μαυρο μελι μυρωμενο
ελευθερη παντα.
Ετσι ητανε.

86

α

Χωματοσπιτο στον καμπο
των πουλιων και των γρυλλων
και των ζεστων ασπρων προβατων
κι εισαι η πρωτη, ζέστα, γυναικα
εισοδος του σπιτιου του κοσμου
κι ειμαι παντα νερο ελευθερο
που το θελεις και το ηξερες
ακινητη αμιλητη του ζεστου κρεβατιου
στο χωματοσπιτο πανω στο χωμα
κι εγω ζωντανος.

β

Ξαφνικο νερο κι αλλη ανασα
κι αλλη ωραια νεα κινηση
βρισκομαι στα ποδια σου
που ζουν τ' ονειρο
ανοιγμενα κι ερχονται.
Ωραια που μαθαινω πως ξερεις
κοιμισμενη ευτυχισημενη

κι εγω αρχίζω
να γινομαι πως ξερω.

87

α

Πουλι απ' τη δροσια της βροχης
στ' αρωματα στη γλυκα
πετας ελευθερη
κοντα μου γυρο μου παντου μου
του κοσμου μας
που τον φερνεις κορμακι και
σταματας και με κοιτας
κλαδακι λυγερο τρυφερουλι
ολη η ευγενεια.
Καλο κοριτσακι μου,
εισαι ολοκληρη
ολοκληρο.

β

Ματια σ' ολα στο θεο
που ηρεμει κορμι ανθρωπος
σκορπια μαλλια που σταζουν
ησυχα πια
ματια μαλλια
και τα χερια σου ανοιγμενα
λατρεια που φερνουν αφη στον κοσμο
στις πλατες μου

κι ειμαι εδω εισαι εδω.
Δεν εγινε τιποτα
κι ηταν ολο ελευθερο
κι ολοκληρη ζωη
στην υπαρξη μου στα ματια σου.

88

α

Θαλασσα κυματα μεγαλα κι απλα αμμουδια
κι εγω, τιποτ' αλλο κι οι καλυβες
κι απλωνονται υψωνονται πετανε γραμμες
ψυχης και ζωης
κι οι ανθρωποι περπατανε ωραιοι
και φιλοι αγνωστοι.
Μονος μου με τον κοσμο
παιδι της υπαρξης μου.
Και να στην απλα οι γυναικες μακρια
στο νερο στην αμμο μ' ομοια φορεματα
και σ' ασπρα σεντονια του ανεμου
κι ανοιγουν εδω κι εκει
στη θεϊκη τους γυμνοτητα.
Ησουν εκει.

β

Ανασαινα καρδια και ματια ως νερο
ξαπλωμενος ολοκληρος στις ζωης την απλα
κι ολη μου η καρδια ελπιδα

κι ανοίξε να κι ανοίγει
ασπρο σεντονι σε σενα
ελευθερη μπροστα μου
μ' ανοιχτο σεντονι ασπραδα του ανεμου
κι αφηνει το μαυρο σου ωραιο
μαυρο θεος στην απλα,
ω γυναικα γυναικα γυναικα ωραιο,
ειμαι θεϊκη καρδια
κι ολη η γνωση μαυρο σου η γνωση σου
η γνωση μου
που ξερω και ξερεις και γνωριζομαστε
γνωριζει
μαυρο των ποδιων σου του ονοματος στην απλα
εδω.

89

α

Κοριτσακι της αθωοτητας ορθο,
λατρευτικη μητερα σε υψωσε τυλιγμενο
του τραπεζιου βαθρου της απλας
μπροστα στα μακρινα βουνα
πριν εξω απ' τη μεγαλη θαλασσα
κοριτσακι μικρο κι οχι γυναικειο
και σε ξετυλιξε
αγαλλομενο αγαλμα
στο αρωμα του δροσερου φωτος
κι εμεινες ολογυμνο
μονο.

β

Θεϊκή ζωή
αθώο κορίτσι πριν απ' όλα
καρδιά σώμα τελείο
με τρυφερά μαλλιά του ανέμου
στομα μέλι χέρια φτερά
κόρη αιδούα θεϊκή
μπροστά μου
γλυφή γραμμές αφή τρυφερές ανεγγίχτες
χνουδι του αιώνα
πλάσμα μου ολοκληρω
κι ωραίο αιδούο
η ερωτική στάλα μόνη
να, σε μεγαλώνω κόρη
γυναίκα.

90

α

Αλφειός ποταμός του νερού νεός κι
ωραίος και ζωντανός δυνατός με τα
πρασινά και τη δίψα πρώτος
σερνικός
περνάει πετάει μπροστά μου
της γης και του γαλαξίου ουρανού.
Κοιτάω παιδί
κι είναι όλος εγώ μεγάλος

κι ολος νερο δυνατο
των βοδιων και των αλογων
και των μικρων πουλιων
και των ωραιων γυναικων.

β

Ο Αλφειος βρεχει τις γυναικες
μπροστα στα πραγματα
στον πορο του στο περασμα του
ντυμενες ολοκληρες αθικτες.
Οπως το νερο ξερει
κι η γυναικα σηκωσε τα φορεματα
ψηλα απ' τα ποδια της
και να οι ασπροι μηροι βρεχονται
και προχωρανε στο νερο
να περασουν, παει η γυναικα
κι εγω κοιταω
κοντα στον Αλφειο και πιο καθαρος
ποταμι χωρις ονομα και μονος
αθανατο αγορι
στο περασμα στον πορο στην πνοη
της γυναικας, στο σωμα της.

91

α

Ασπρα αερακια αρμυρα τρυφερη
στην απλα θαυματα θεαματα
πραγματα ολα θαλασσινα

κι η δροσερη ησκιερη καλυβα
και το ελαφρο σεντονι που σε σκεπαζει
και κοιμασαι αφημενη
μελαχρινη γλύκα της νεας γυναικας.
Πλατες στη θαλασσα κυματα ωραια μεγαλη
προσωπο σε σενα εδω της καλυβας
λαχταρα ουρανος που αλαφραινεις
με δροσερο φορεμα αναερο σεντονι
ασπρο της ευγενειας ωραια αρμυρα.

β

Σηκωσα πρωτη κινηση το σεντονι σου ακρη
πτυχες και σε ξεσκεπασαν
γυμνα δροσερα ποδια
κι ασπρο ωραιο μικρο μεταξι
μεριασμενο κινηση ακινητη
και το τριγωνο μαυρο σγουρο εφηβαιο
στο ανοιγμα του σεντονιου
που κιναι η μυρωμενη αρμυρα.
Θεαμα θαυμα
τ' ουρανου και της δροσιας
που σε παιρνει σε πηρε ψυχη
αερακι που μιλαει
και λει να με θαυμα θεαμα
αθανατο ωραιο εφηβαιο
το τραγουδι σου, ευγενικο.
Θανατος κι οχι θανατος, θαλασσα
μαυρο θεαμα θαυμα.

92

α

Ξανθη τελειωμενη γινωμενη
μ' ωραιο φορεμα
και λαμπερα ματια του μελιου
θεα γυναικας
κι ειναι εδω
μπροστα μου. Με κοιταει.
Και να, μια κινηση, μια πορτα ανοιχτη,
κι ασπρη ξανθη
γυμνη δυο ωραιων κομματιων
ταιριασμενων και ξενων
υστερα πεσμενων
χαμω απ' το ξανθο.

β

Παιδι κι ωραιο γυναικα
στ' ομορφο μοναχο νησι κρεβατι μου.
Ταξιδευει κοσμος νεος
κι ειμαι ακινητος
πιο πολυ απ' ολη τη ζωη μου
διπλα στην ξανθη γυμνοτητα της
που με χαϊδευει τρυφερα.
Σταιει λαμπει φως ξανθο
μαλλια μεγαλα ζωντανα
στην ακινησια της αθανασιας.
Εικονα μονη.

α

Μαυρη λουομενη που γδυνεται στο νερο
της βρυσης, ακρη της ασπρης αυλης,
κλεισμενη και μονη στη στρογγυλη λεκανη
μεσημερι.

Τα ματια μου αγνωστα
το γδυσιμο της τα ξερει οσο αφηνει
τ' ωραιο γονατιστο σωμα
με ζωντανα χερια του νερου
στηθη ταιριασμενα ωραιο
ελευθερα χωρις τις παλαμες της
ελαφρη κοιλια
κι ασπρο ακινητο τελευταιο βρεγμενο,
αυτο ειναι ετσι.

β

Γυμνη μ' ασπρο μικρο βρεχεται
ολοκληρη στην ωραιο λεκανη
μονη με γνωστα χερια.
Η κινηση ειναι του σωματος
και το κανει κι αυτο, το κανει
το ασπρο βρεγμενο στην κοιλια σπρωγμενο
ως τα γονατισμενα ποδια
το μαυρο ωραιο αιδοιο εφηβαιο
μονο μαυριζει μιλαει ολα τα λεει

γυναικα λουομενη γονατισμενη
με χειρι που ακουμπαι
παντου με μενα, ενα.

94

α

Η χαρα ξεκιναι ξαφνικα
ονειρο αερας νερο πραξη
παιδι στη νυχτα ξαπλωμενο
μονος μου και λαχταρω
κι εσυ κοντα μου νεα γυναικα
να σ' ακουμπαω σωμα γεματο
πραγμα κι ονειρο
κοιμισμενη.
Σ' αυτο τον ωραιο σου υπνο
σε μιλανε σ' ακουνε τα χειρια μου
σ' εχουν και σε πιανουν
και σε πιανω πραγματικη
εδω κι εκει της χαρας
ολοκληρη και πρωτη
στη σιωπη και σ' ολη τη νυχτα
μεχρι την αληθεια του ηλιου.
Πρωτα μεστα μεγαλα στηθη
πρωτοι ωραιοι μεγαλοι μηροι
αργοι μεχρι το ξενο ενδυμα της κοιλιας
πρωτο πυκνο πολυ εφηβαιο
της πρωτης πτυχης γλυφης γλυκας σου
που ανοιγει αρχη και τελος

και μιλαει ολη την αληθεια
μεχρι τις μεγαλες σιωπες που υψωνουν
καμπυλωνουν τελειωνουν ανοιχτες το βαρυ σου σωμα
κι ακουν μενουν περιμενουν
μενεις ολοκληρη αφημενη
κοιμισμενη και γνωρισμενη
ολοκληρη ολη η χαρα
δικη μου.

β

Ετσι ησουνα και λαχταρουσα
κι ηταν οι ωρες ανοιχτες
οπως τα ποδια σου που περπατουσαν
ανοιγμενα η μεναν σε μενα κλεισμενα
που ημουν ωραιο χερι η ζωντανο ποδι.
Ανοιγαν οι ωρες τωρα σου η μετα σου
κι ησουνα κι ερχοσουνα
σωμα γεματο μαλακο μεστο
στην παιδικοτητα του υπνου μου.
Ετσι ηρθες στ' ωραιο μεσημερι
του μικρου κρεβαιου
και βρεθηκα κι εγινα κι αναγνωρισθηκα
η αγκαλια η λαχταρα ο ερχομος
επαφη γερη στο καμπυλωμα σου
το καμπυλωμα του κοσμου
που μ' εφερε απεξω
στη ζωη ολοκληρη
και τη λες ελα.

α

Ταξίδι μέσα στο πρωί στον ήλιο της δροσίας
απάνω στις γραμμές που ορμάνε
στον ορίζοντα κι όλο τον περνάνε
μέσα στον αιώνα της νεότητας μου.
Έτσι ομορφαινέσαι μπροστά μου
Ιλεάνα
ονομα ψυχή και σώμα
όνειρο εδώ
κοριτσι
μέσα στην ανασα μου που απλώνει
ανασασμός ανέμου φως.

β

Ήσουν εδώ κι είσαι εκεί
αυτού του κόσμου που αγγίζω
που πίνω που κλείνω
και βγαίνω και μένω στ' όνειρο
που σ' ονειρεύει
ανασα μου τη γλυκά σου
τα μάτια σου μάτια μου
λαμψη στον ορίζοντα
δροσία Ιλεάνα.

96

α

Απο ποια πραγματα ποια εισαι
κοντα μου καθισμενη σ' αυτο το πραγμα
που τρεχει την κορδελα του δρομου
και την ακινησια μας μεσα στα πραγματα;
Μαζι κι ανεγγιχτα σωματα
καθως ολοκληρη σε μιλω
τη γλωσσα οπως θελω,
κυρια ωραια στο ταξιδι.
Οσα γινονται δεν εγιναν
κι εγιναν ολα, ολο τελειωθηκε.

β

Εδω λοιπον γυμνοι απ' τα πραγματα
μονοι απ' ολα μια μοναξια
μελι πριν απ' την αρχη.
Δε σε ξερω κι ετσι ξερω
δε σ' εκανα κι ετσι εκανα
πραγματα αυτης της πραγματικοτητας.

97

α

Ολοκληρος ο κοσμος κι ανοιχτος

ομορφιας ακουγεται η ευγενεια νερο
κυλαει κι ο,τι ειμαι γινεται
και υπαρχεις αιωνας ολανοιχτος.
Αναλαμπη ολο νεων πραγματων
κι ομορφαινεις ομορφαινεις των ανοιγματων.
Κανω τον κοσμο κινηση εκει
ωραιο σχημα εδω
αρχινησμα της αρχης απλωνω τα χερια.
Ο,τι γινεται ειμαι
κι ολο γινεται κι ολο ειναι νεο αυτο,
τα ματια σου φωτεινο αρωμα υγρατητας
και με δροσιζεις πρωτο νερο πρωτο σωμα.
Εδω στην απλα θαλασσα αμμουδια ουρανο πευκα,
εισαι.

β

Ηχος της θαλασσας κυματα λαμψης
των κλαδιων της σιωπης του δασους
και περναι το πουλακι φωνη στην αναλαμπη
ως την ομορφια σου που με λατρευει
ολοκληρον μονη
στα κυματα της πραγματικοτητας.
Ολα τα κανεις κινηση που ανοιγει
και κλεινεις ολοκληρη
γλυκα και τρυφερα κι ωραιο
πανω μου χωρις αλλο.
Γινομαι παλι και παλι το σωμα μου
απο γευση σου κι αρωμα σου κι αγγιγμα σου
κι αερας και φως

κι απο θεος ολοκληρος
κλεισμενος στο ανοιγμα σου
που σταλαζεται
στον ενα και μοναχο και τελειωμενο
σταλαγμο μου.

98

α

Ξαφνικα ματια λαμψη ζεστη
νεο καινουργιο κοριτσι
μυρουδια πραγματικοτητας
απο παντα.
Αερακι ψυχη παιζει
πλοκαμι μαλλια σου μαλλια μου
αστραφτει και μαυροκοπαι
τρυφερος σταλαγμος.
Τρυφερη ευγενεια της αγαπης
της γλωσσας που αναδυεται.

β

Ετσι μαζι μονοι
στα μαρμαρα με την απλα της θαλασσας
κυματα νερο τοπος κυματα
κυματα ανασας ευγενειας
λαχταρα μεγαλη ως ψυχουλα
τρυφερη που λαμπει ψυχη σου
ως τη νυχτα που σε κραταω

με τ' αστρα και τη θαλασσα
ολογλυκια ψυχη ως κορμακι
κορμι πανω μου ολοκληρο
γλωσσα και σταλαζει
με την απλα της θαλασσας
σταλαγματια σταλιτσα
σταλα.

99

α

Καθαρη και τελειωμενη
γραμμουλα στην αμμο η κορμι κοριτσακι
με κοιτας οπως τα ματια σου
οπως ειναι το κλαδακι
οπως το πουλι πεταει ελευθερο.
αγαπη ειναι υπαρχεις
υπαρχω ειναι.
Α τρυφερο λεπτο κοριτσι γυναικα
του αγνου ποθου ιερου νερου
που τρεμουλιαζει ολοκληρο τρανταζεται
και κυλαει γελαει θαυμα
του δεους σου, δοςμενη μου.

β

Αν σ' αγγιξω, νερο και πετρα
κι αν σε πιασω, αερας μυρωμενος
λαμπυριζεις μυριζεις αληθεια.

Βρισκω τα ματια σου
βρισκομαι εδω κι εκει
πετρες στο νερο του αερα
κι αγγιζομαι και πιανομαι
οπως σε κραταω
χρυσο κεφαλακι στη γαληνη μου.
Ξημερωνει δροσερα
στα μαλλια και στα ματια σου.

100

α

Ασπρη και δυνατη κινηση
της απλας των μαλλιων των στηθιων σου
του σωματος σου στο ελευθερο φορεμα
που φορας γυναικα ολοκαθαρη.
Με κοιτας μου μιλας γυαλοκοπημα
θαλασσας ψυχης κυματα φως
της παλαμης μου.
Εκει μου γερνεις αθικτη.

β

Ψηλη καθαρη κι ολομοναχη
στην πρωτη μοναξια του δρομου των δεντρων
της θαλασσας και τ' ουρανου
του γυμνου που γυμνη περπατας μ' ωραιο φορεμα.
Ματια φωτεινα λογια γελιο αφημενο
χερι του σωματος σου κοντα μου δοθηκες

ακίνητη κι ησούνα εδώ που λέω
κι εφυγες παλμος που σε κρατούσα
χερι κι αγγιγμα ανασα του παλμου στηθους σου
που φευγει προχωρας μονη και ψηλη
και σε πιανω να, σε κραταω
απ' το χερι.

101

α

Ασπρο λουλουδι στα φυλλα λεπτο
πουλι στα πλατη αλαφραινεις και
τερπεσαι τρυφερη της ψυχης μου
που σε δροσιζει γυμνη κι ελευθερη
και δεν το λες το ριγας
το πεταριζεις και το ασπριζεις
λουλουδι πουλι λεπτη γυναικα.
Δε μου αγγιζεσαι μα ολο ερχεσαι
ολοκληρη.

β

Μ' ελαφρα φορεματα στα ματια μου
περνας αερας γελαστος λαμπερος
δροσια και σταζεις ψυχη
και δενεσαι σωμα των φορεματων σου
δινεις τη μια κινηση
που σε κραταω αγκαλια.

Γαληνη.
Δεν περιμενεις δε θελεις
ζεις ο,τι εισαι
στα χερια μου
σταζοντας τη γλυκα σου φως
τρυφερο της υπαρξης
ολοκληρη λατρεια
ευτυχισμενη.
Ετσι εισαι.

102

α

Λαμπρα ματια φωτεινη γραμμη
μαλλια δυνατα μαυρα
ζωγραφισμενη στο ασπρο της αθανασιας.
Στας μελι ομορφια
κι αλλη απ' την ομορφια μου.
Κοντα μου κι ανεγγιχτη
χαιρεσαι εαυτος που υπαρχεις.
Πισω σου δεντρα η ασπρος αερας
η κυμα που φευγει,
αισθηματα γευσεις αφες.
Ωραιο και μονη.

β

Μιλησα μονο τα χρονια τα πραγματα
την ανασα μου κοσμο, αυτον που ζεις.

Ετσι ανοιξεις κυλησες νερο
λαμπερο της λαμπεραδας μου
γυμνη μου κι αφημενη μου
χωρις ανασα και ζωη και κοσμο
μονη απ' ολα και της μονωσης μου
της μοναδικοτητας μου,
η μονη μου.
Σταζω του νερου σου
πριν θεος πριν κοσμος πριν εσυ
πριν η ωραια υπαρξη σου
σωμα φωτεινο ζωης μαλλια μαυρα θανατος
μαυρη κι ασπρη ωραια
γυμνη στη σκια της αθανασιας.
Που εισαι, με ξερεις
που ανοιγεις, με λατρευεις
τρυφερη ολοκληρη ερωτας
της αθανασιας.

103

α

Αγνωστη ξαφνικη και παρουσα
ολοκληρη ελευθερη
και γνωστη οπως η γυμνοτητα
που εχεις ντυμενη.
Εχεις γινει απ' τα λογια μου
και τα λες,
ποιημα μου.

β

Ο ποιητής και το κοριτσι
που λείπει γίνεται λογία
κοντα μακριά
στους δρομους στα κλειστά,
κουμπι τα φερνει κουμπι τα παιρνει
αφημενα
απο σενα με μενα
που ειμαι η φωνη σου
λεγομενο ευτυχισμενο.

104

α

Τα φυλλα παιζουν και γινονται
πολλα κι ωραια κι αναγνωριζονται
οπως εσυ εισαι πραγματικη
και ζωντανη και κανεις
γυναικα.
Δε μιλας δεν κοιτας αλλα εισαι
κι ο,τι γινει αισθημα η γλυκα
εισαι αυτο και το κανω
και κινεισαι σωμα γυναικα ντυμενη
αφημενη σ' ολα
αλλα γινωμενη μου.

β

Ωραιος ο ποθος ωραια εσυ
κανεις την πραγματικοτητα
κι αλαφραει η γλυκα
πριν απο γλυκα
πριν απ' το γλυκο χωρισμο σου
να φυσαι η φυση
οραμα μονο
σωμα σου εσυ ενωση
ενας κοσμος γλυκας.

105

α

Μαυρα πολλα μαλλια μεγαλα
και ματια καθαρα τρυφερα
και κοκκινα δροσερα χειλη
του ζεστου σωματος σου
που εισαι πνοη αγνοτητας
ομορφη πραγμα ομορφη αληθεια
ομορφη γυμνοτητα νερου
που κυλαι στην απλα ελευθερο.
Ομορφη σε κοιταω, ομορφαινεις κοιταγμα
και σε παιρνω εισαι, σ' εχω γινεσαι
παρθενικη ερωτικη γλυκια φυση
που με φιλας χειλη
μ' αγαπας σωμα

μου εισαι οντας.
Αργα μαθαινεσαι σταλαχτη
ψυχη σου γνωση σου πνοη σου
που ζεις καθως με μαθαινεις.
Σε κανω σε φτιανω
καθως εισαι αλλα παντα πιο πολυ
σαν πιο πραγμα απο πραγμα,
η πραγματικοτητα την πραγματικοτητα.

β

Ομορφια και σωμα ολοκληρο
γλυκα βαραινεις αγκαλιαστη μου
μαλλια μαυρα φως
ηδονη αγνη
αφημενη.
Κυλαει μοσκοβολαι γελαι
πνεει ψυχη αρχη.
Ολο αρχιζω
ειμαι πιο πολυ απο ειναι
οπως τα φορεματα απ' το σωμα σου
οπως εγω κι εσυ σωμα απ' τη γλυκα
οπως η γλυκα απ' αυτη τη στιγμη
τη στιγμουλα τη σταλα
του σταλαγμου.
Μελι.

α

Ηρθες, οπως ητανε,
καθεσαι, οπως γλυκανε,
με κοιτας, οπως ειμαι.
Γινεσαι σωμα η απλα
κι αναπνεεις τον οριζοντα,
δενεσαι το αδυνατο
δυνατη γυμνη στα χερια μου
που δινουν δωρα της υπαρξης
οπως το θαυμα θαλασσα που σε βρεχει
κι εισαι πια κοριτσι του πραγματος.
Παλι παιζω το παιγνιδι του κοσμου
το γελιο της αναπνοης
την αληθεια της ζωης,
παιζομαι.
Ελα να σε παιζω.

β

Δυναμη της ακινησιας
γραμμη πριν γινεις γραμματα
λογος πριν ειπωθεις
μυστικο απλωμενο κοσμος,
κοριτσι μονο.
Νερακι κυλας
ως το χερι μου

υγρο λαμπερο.
Σε ραντίζω χαρα.

107

α

Δροσερη κι αγνη, φυλλο μικρο
πρασινο λαμπερο.
Μιλας η λεπτοτητα σου
καθαρο σωμα της γυμνοτητας,
γερνεις ερχεσαι ελευθερη
χωρις αρχη και τελος
ολο εσυ για ολο εγω
για ολοκληρο το ολο
που σταλαζει γλυκα
σταγονα, δακρυ τελειοτητας.

β

Λευκη ντυμενη λυγερη
φτερουγίζεις τρομαγμενη αληθεια
στηθακια καρδιας
καρδουλα.
Εμεινες στον ησκιο της τερψης
αθικτη ηδονη
δοσμενη
αγινωτη.

α

Ανασα ανεμου χρυσου
 στο πραγμα της ζωης.
 Καρπος δροσερος.
 Το μεγαλο παιδι παιζει
 μικρα παιγνιδια
 πτυχες του μυρωμενου ανεμου
 στο γυμνο φως.
 Το παιδι γυμνο κοριτσι
 στο χρυσο ανασασμο,
 ανασαινω
 παιδι του κοσμου κοριτσι
 ο ανασασμος μου γυμνος
 μεγαλος μονος πρωτος.
 Σ' αυτο τον κοσμο σ' εχω,
 αυτον.

β

Λιγωμα χρυσαφιου
 ζωης δεμενο σωμα
 ωραιων φορεματων
 πτυχες κινηση
 μεχρι το αρωμα φωτος,
 ματια
 σταλαζεις τωρα δροσια.

Σε βλέπω μελι
ζεις ανεμέλη
λουλουδι
δεν ξερεις ουτε το εισαι.
Μ' ακουμπησες ηρθες
ουσια η ουσια
κοριτσι.

109

α

Πιο κοντα κι απο σφιχτα
πιο γυναικα κι απο ξυλο κι απο μαρμαρο
γερο τρυφερο νερο μελι
στεκεσαι κι εισαι
ολοκληρη κι αφημενη.
Με μαθαινεις, η αληθεια.
Η ζωη γινεσαι σωματικη
των χειριων των ματιων της γλυκας
της ανασας να ειναι
κι εσυ κι εγω
αυτο το ωραιο
που μας λειι χωριστα ενωμενους
χωρις τελος κι αρχη θανατο κι αθανασια
αυτο αυτο
αυτο. Ωραιο που εισαι.

β

Εγινες ολη φιλι γυμνο
γλυκα χειλη μονα
ανοιχτα κι εγω γινομαι
ειμαι
να ειναι αυτο
που με λες
ωραιο σωμα φωτεινη
ανασα γυμνη
ολογυμνη να γινει
πρωτη πραξη πραγμα
πραγματικο.
Ειμαι των χειλιων σου
ανοιχτων φιλι
κι απλωνει κοσμος
να κανω να ειναι να γινει
ο,τι να ‘ ναι
γυμνη μου μονη μου γλυκο μου
ανοιχτο φιλι.

110

α

Ακινητη, δεντρο στον ανεμο τρυφερο
παιξεις ολη, χυμος και φυλλα
κι αρωμα μιλημενο
που σε λειει γνωση μου ολοκληρη,

σωμα ακινητο.

β

Σιωπηλη ντυμενη γυναικεια γυμνοτητα
δεν κανεις τιποτα, ολα δεν αρχισαν
ολα στην αρχη τους γυμνη αρχη
οπως το χωμα και το νερο που κυλαει
και μιλαει οπως η ψυχη φωνη σου
που ανασαινει αδερφη διπλα μου
αδερφη γυμνη αδερφη ερωτας
αδερφουλα γλυκα.

Δε μιλησα, ειπωθηκες ολα
ολογυμνη
γυναικα του εγω
γλυκα.

111

α

Νερο χρονος και τοπος
χυνεται απλωνεται τελειωνεται
χωμα σωμα κοχυλι
κοιλο στον αερα,
νερο νερακι στην απλα
και παιζει χορταρια, σηκωσε βουνα
και σενα, σωματικη.

β

Γνωριστήκα αερας
του νερου στα υγρα σου ματια
που κυλαει το σωμα σου
γυμνο καμπυλο και κουλο
και βαθυ κι ολανοιχτο
κοσμος ολοκληρος
δωρο μου
εσυ για μενα.
Χωραφια αυλακιες φυτρα
το εφηβαιο σωμα σου.

112

α

Ανασα μελι λογια αληθεια
πραξη κινηση οποια να ' ναι
οποιο κοριτσι οποια γυναικα
οποια εσυ, εσυ.
Αρχη και τελος ζωνη χρυση
στο γυμνο σου σωμα.
Κυλας δροσια σταγονες
ολες ολες μονες
φωτεινες υπαρκτες
παρουσες στην παρουσία σου
που με ξερει πλασμα μου
στα χερια μου.
Αν σου λυσω τη ζωνη
ασημενιο αερακι αυγησ οριζοντα,
θα μ' αγαπησεις κοσμος σωματικη

κοριτσακι, εσυ.

β

Χρυσο πουλι στο κλαδακι
χαρουμενο
σωμα ζωης
το ανασαινεις ολοκληρη
ολογυμνη
αφη πουπουλενια
χνουδι ζωης
ανεμος τοπραγμα.
Πραγματικα εισαι
ανοιγμα γλυκας
παντου πουθενα
μονη.

113

α

Κινηση ψυχη καιπραγμα,
εσυ σωμα δυνατο
στο λυγερο φορεμα,
το χειρι μου ανοιγει υψωνει
για ν' ανεβαινουμε βουνα
στον αερα στα λουλουδια ψηλα,
χωριο κι ανθρωποι και ζεστα
δρομοι να περπαταμε
ζωη ολοκληροι ομορφια
και τελειωσες υγρη στον ασπρο τοιχο

κίνηση που γραφει
εσυ και κοσμος.
Κινηση μου.

β

Ολα ψηλα ανοιχτα τα περπεταμε
ως την πραγματικοτητα
που την πετρωνουμε παλιο γεφυρι
ωραια καμπυλη
απο κει κι απο δω ενα
τωρα
οπως αιδοια λυγας πραγμα
και το χαϊδευω απαλα.
Εισαι αυτο που ειναι
ακινητη κι ανοιχτη
ζεστη
κυλαει η γλυκα μας
φυσαει στην απλα παντου
μιλαω κινω
λογους εργα πραξεις περα
ολογυρα
πριν απο τωρα απο να
απο σενα.
Εισαι εμενα.

114

α

Ωραια να εισαι αυτο που γινεσαι

ματια ακινητα γνωστα
ζεστα τ' αγνωστα
σωστα.
Σε μαθαινω κοριτσι
ορμη αγνη γραμμη
γερο κλαδι τιναγμα αερα αλαφρου βουνου
βαρος ανασας στα χερια μου
μαλλια ολοκληρα
κοριτσι μονο εσυ
τωρα
ω τωρα.
Ξημερωνει πλαση πλατια
της γυμνοτητας σου.

β

Γελιο σωμα ωραιο
κινουμενο παντου
ως τα χερια μου.
Στηθη ωραιο ποδια ζωντανα
της αρχης τους
ερχεσαι απ' το τιποτα
πραγματικη.
Ωραιο η πραγματικοτητα μ' αγγιζεις
με πιεζεις γινομαι ζωη να νιωθω
να ειμαι να εχω σωμα
στο σωμα σου
τ' ωραιο ζωη
ολοκληρη ολανοιχτη
χωρις τιποτα.

115

α

Μαλλια χρυσα στον αερα του δρομου,
χωμα, κι εσυ κοριτσακι τρυφερο
ανασαινεις τρεχοντας την ιδια ζωη
μ' αυτο μου το μαγεμενο αγορι
στη λευκοτητα της γυναικας.
Παιδια του ονειρου.
Εκανες τα ιχνη των πραγματων
νεραϊδουλα και πραγματικη.
Σε κυνηγουσα.

β

Εφυγες με τ' ονειρο
στα στερεα του κοσμου
ελαφρη σαν την πιστη
καρδουλα μοναχη
νυμφη του ανεμου
που σε παιρνει μ' ασπρες πτυχες
ασπρο αφρο,
νερο.

116

α

Ποθος σαρκα οικεια σωμα

γυναικα κοντινη και πολλη
μελη μεγαλα της ανασας
ανασαινεις εκει ματια
των ματιων μου ακινητη.
Ολοκληρη λεγεσαι γυναικα,
λεω λογια, γελας.

β

Λαμπεις ματια σωμα η αφη
η ανοιχτη η ανασα η υγρη
νερο λιγο κι ολο το βαθος
της λαμπρης μαυριλας σου,
εφηβαιο,
φοβασαι, φοβιζεις φοβος
γλυφης του τιποτα
ζωη
απο ζω ζηταω
απο δινεσαι,
εισαι δοσμενη ζωη
κι εγω μπαινω απεξω
ποθος γινωμενος.
Με κοιτιεσαι.

117

α

Αγνωστη νεα πνοη
αερακι αφρου

σ' ανασαινω
αγνη και ροδινη
φωτεινη.

β

Της ανασας εγινες
κινησης ωραια ξανθη
λυγισμενη σταπραγματα
μαλλια φορεμα αερα
με το ροδινο ελαφρο
παιγνιδι δαντελας
οραμα αρωμα
η μαλακη σου κοφτη καμπυλη,
τρυφερη σαρκα σου ανασα
κοσμος ωραιος.

118

α

Κλεισμενα φυλλα
της γυμνοτητας σου
ρουχο αργο
δροσερη μ' ωραια μαλλια
σε κραταω νεα
ζωντανος
εισαι ολοκληρη
παλλεσαι
γλυκο αστερι.

β

Φως λαμπεις το σχημα μου
και κυλας
μαλλια και γλυκα
ωραιο ποταμι
τρυφερο βαθυ και ξανθο.
Θα λουζομαι

119

α

Σ' ανασαινω
σωμα μου σωμα μου
νεα ανασα νερο
φλογα μεγαλη
υγρη.
Κλαις ηδονη
γυμνη,
χυνεσαι
γινεσαι μονη εσυ
εμενα
ενα σωμα μου σωμα σου
σταλες ανασας μονες
αναπνοη.

β

Γυμνωεσαι στη γυμνοτητα
μονη σωμα ονομα
ανασα γυμνη.
Εκει σταλαζομαι ολοκληρος
νερο στο φως
γυμνια της γυμνοτητας.

120

α

Οι κορες τα κοριτσια τα κορμια
φορεματα και μαλλια
λυγερα στη δροσια
χερακια ματια γλυκα μεγαλα ποδια
που παιζουν.
Χορος. Χορευετε. Χορευεις
ως την αγκαλια μου
ξαφνικη.
Μενεις.

β

Σφιχτα. Σφιχτη. Σωμα ολοκληρη
γυμνη απ' ολα μονο ντυμενη εδω
επαφη ζεστη δυνατη
αυτη αυτο γλυκο,
εσυ ολοκληρη.

121

α

Χαρα του δροσερου κορμιου
κοκκινα χειλη
ματια που με κοιτανε
απ' τη γυναικα
κοριτσακι
λυγισμενο κλαδακι
φυλλα τρυφερα.

β

Σ' ασπρους δρομους μεγαλωνεις
μ' ολα τα πρασινα καμπους
και λουλουδια μεγαλα,
ηλιος καθαρα ως τη νυχτα
που διχτυ ζωη απλωνεται
αραιη στ' αρωμα σου.

122

α

Ματια της ανοιχτης νεοτητας
κλεινουν το μικρο κοριτσι
στο παγκακι ανοιχτο φορεμα
δροσερα ποδια αθωο εσφουροχο

ανοιχτο στο λουλουδι εφηβαιο
γυμνο στα πραγματα.

β

Η στιγμη εφηβαιο χρονος
χνουδι ζωης μαλακο τρυφερο
και σκληρο, πραγμα
οραμα,
μικρο κοριτσι εφηβαιο
απ' το ενδυμα της ζωης
ανοιχτο μες στ' ασπρα
σκορπια μαρμαρα.

123

α

Ησυχη ανασα φυλλο μεγαλο
καλο στη σκια του πρασινο
φευγεις του ανεμου
πνοη
φυλλο φορεμα
ωραιο σωμα
εσυ ολοκληρη ροη
νερου γλυκου.

β

Φευγεις ανασα φωνη ερχεσαι

φωτεινη μαυρη χρυσο φιδι
φιλι μιλημα μελι
ερχεσαι ολοκληρη φευγεις
σταλα
μου σταλαζεσαι
χρυση χρυσα ανθη.

124

α

Ματια αγαπη προσωπο κοριτσι
καθαρο καρδια δροσερη
αιμα στο νερο μελι
γλυκο γαληνιο.
Θελεις η θεληση σου
θαλερη λουλουδι μονο
γνωμενο.

β

Γινεται η πραξη οπως ο καρπος
οπως η ανασα μας ο ανεμος
ψυχη και ποθος,
το γνωμα ειναι μονο
και γινεσαι εγω
και τωρα κι εδω.

125

α

Φύλλα φορεματα καθαρα
στο δροσερο καρπο σωμα
ματια λαμπερα μαλλια
ωραια ωριμη
εμενα μενεις μονη
μαλακη μελι
σταλαζεις γυμνη
πραξη.

β

Φύλλο του ανεμου
ανεμισες ανασα
μιλημενη.
Λογια μονα.
Η μοναξια σου σταλαζεται
στο στηθος μου.

126

α

Ορμη κλαδιων νερου ουρανου
προς το αδειο παλλεσαι
μ' ανοιχτο στομα
ολη σωμα ολο ανοιχτο
σταματημενο.

β

Ιερο σεβαστο κι αιδοιο
πραγμα προβαλλεσαι
μονο
γνωμενο εμενα
αφημενο.

127

α

Καρπος του λουλουδιου
ροδιнос κι ασπρος
απ' το γαλα του ερωτα
γλυκος
προσωπο κοριτσακι
πρωτες κινησεις
της ανασας μου.

β

Ματια σε μενα
στηθη τρυφερα
κι ωραια λογια λουλουδια
σκορπια στο γαλαζιο
γερτουλια.
Μου ανοιξαν τα χειλη σου.

128

α

Χαριτωμενη κινηση δροσερο φορεμα
γελιο ψυχη πουλια
λαλουμενα μεθυσμενα
ανασα
ελαφρη ευωδια ζεις
ματια φως.
Μου μιλιεσαι.

β

Ωραια γλωσσα απλωνεσαι
πτυχες νερου διαφανου,
φορεμα κι εσυ
μιλατε φυλλα καρπος
καρπος φυλλα,
γλυκαινεις της γευσης μου.

129

α

Μιλας πνοη ψυχης
ανασα ζωης
λογια υπαρξης ατελειωτης
άπλα δεμενη

καρπος, εσυ που με κοιτας
ματια πιο ματια απ' τα ματια μου
βλεμμα ελευθερο.

β

Δρομος δυνατος στα ποδια μου
παω πνοη μοναχος
ανθρωπος εσυ ολοκληρη παρουσια
χερι ερωτικο
μου δινεσαι ολα.

130

α

Πραγμα δυνατο ανασα
ανοιχτα χειλη κοκκινα
προσωπο ορμη σωμα
ολο πολυ
αμιλητο και μονο.
Γελουσες.

β

Ανασαινεις στηθη μεγαλα ωραια
καλη ζωη σαρκα
γινωμενη αλλα παλλομενη
πραγματικοτητα
και στις παλαμες μου.

Υπαρχεις με κοιτας σ' εχω
ενα.

131

α

Ουρανος κι αερας κι ανασα
λαμπεις πουλι πανω μου
δεμενη αφημενη μονη
μονο ζωη καθαρη
σαν το νερο ν' αλαφραινει
το πραγμα που μας εχει
καστρο αιωνας.

Αιωνιος ποθος αγνος
κινεισαι σωμα δοσμενη
ευτυχισμενη,
σε κραταω.

Κι ετσι πετας, ματια ακινητα,
στα βουνα και στα πλατη μου,
ξενη και δικη μου
οσο δικη σου.

β

Γυναικα γεννηση των πραγματων
κι αυτης της κινουμενης γλυκας
που μ' αφηνει και πινεις
πλαστικη
και πλαθεσαι κινηση
σωματικη.

Λαμπεις ματια ψυχης
ζεστα που με γενναι παλι
το παιδι
που γεννηθηκα
εγω
για να με πεις
τοτε και τωρα κι εκει
παντα
που πινεις νερο.

132

α

Δυνατο νερο αναστημα
ελευθερο κι ωραιο
κοριτσι με δροσερα μαλλια
της ζωης
ηρθες η πραγματικοτητα σωμα
μεγαλο στα χερια μου
ολοκληρο ολα οσα θελω
του ονειρου
που ρει καθαρο μυρο.
Εισαι σ' αυτο το μεγαλο δυνατο απλωμενο εδω
που γινομαι εγω
νερο γερο για το νερο σου
αναστημα στο αναστημα σου
αναστημενος ο υπνωμενος κοσμος,
τραγουδιστος.

β

Αλαφρη πετρα στ' ασπρα
χρυσο νερο
κυλαι στον ανθο σου
γλυκαινεσαι κοσμος γυναικα
ως εδω να σε παρω.
Σκορπαω πετρες κι αστρα
του αλλου κι ενος αλλου κοσμου
τρυφερα δροσερα,
εγω κι εγω σωμα.

133

α

Καρπος αρπαγμενος του αερα
ως τα νερα γερα που πηδανε
κυλανε ζωντανα στην απλα
κινουμενος βαθος ελευθερο
τρυφερα καθαρα κι ωραια
ν' ακουμπησει ν' αφησει
να σ' αφησει σωμα
γυμνο μονο μελωμενο
αληθεια.

β

Του αερα και του νερου καρπος
πας κι απλωνεις την απλα λεια

κι επιπλεεις ετοιμος
ως ετοιμη οπως εισαι
εσυ κοριτσι γερο στο νερο
το ακινητο απ' τ' αλαλιασμα σωμα
χωριστο του χωρισμενο αφημενο του
ολοκληρο σ' ολοκληρο κοριτσι
καρπος του νερο.

134

α

Ματια λαμπερα τρυφερα φυλλα
του ανεμου και του ονειρου
μυριαδων δεντρων
απ' εξω κι ως εξω απ' τον κοσμο
ωραιο
ματια ανασες μερα και νυχτα
ζωη θανατος
γυναικα ολοκληρη και γυμνη
απο μενα κι ως εμενα
ελευθερη
ματια νεο νερο
ελα
της παλαμης μου
να βρεξεις κοσμο
κοριτσι.

β

Ματια εαυτος
που αναγνωριζεται στα ματια μου
ματια σου
να κοιτανε τραγουδι τον κοσμο
νεο
να γεννιεμαι
που ανοιγουν και κλεινουν.

135

α

Οπως τα βουνα μαλακωνουν ως τα κυματα
με τον ανεμο που λευκαινει
ανασα κι ονειρο
νερο,
ετσι δυνατη η ποση πινεται
εσυ σωμα, στομα
πραγματικο,
πινεται γινεται
χυνεται
μονο
εμενα ενα εσενα.

β

Νερο ελευθερο
στον αερα στο χωμα
και στα ωραια χαλικια
που θα μεινουν.

136

α

Γερτο κεφαλι με μαλλια δυνατα
πολλα στις παλαμες μου
ν' ανοιξουν τα χειλη
χρωμα τρυφερο γλυκο
σαν ηλιος της ανασας
ελαφρος δροσερος
το τελευταιο σχημα
και το πρωτο.

Μια αναλαμπη προσωπου στο προσωπο σου
και το μιλημα στομα σου
στη γλωσσα του σωματος σου
να λεγεται ολοκληρο μπροστα μου.

β

Εγειρες νερο
ελαφρο στις πετρες
κι ολο κατω στα πρασινα χορταρια
αφρος φως και ροη
κρυσταλλο στο χωμα
να σε πει.

137

α

Γερτο κεφαλι τα μαλλια δυνατα
πολλα στις παλαμες μου
ν' ανοιξουν τα χειλη
χρωμα τρυφερο γλυκο
σαν ηλιος της ανασας
ελαφρος δροσερος
το τελευταιο σχημα
και το πρωτο.

Μια αναλαμπη προσωπου στο προσωπο σου
και το μιλημα στομα σου
στη γλωσσα του σωματος σου
να λεγεται ολοκληρο μπροστα μου.

β

Εγειρες νερο
ελαφρο στις πετρες
κι ολο κατω στα πρασινα χορταρια
αφρος φως ροη
κρυσταλλο στο χωμα
να σε πει.

Α' εκδοση στο Το Νησι 1999

ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ Λ. ΣΚΑΡΤΣΗ

ΠΟΙΗΣΗ

- Η Πρώτη Γραφή*, Λ.Ο.Φ. 1958
Ανοιξη (τρια αντιτυπα) 1961
Λαλώ, Οστρακα 1961, 1978
Νερο στις μερες, Οστρακα 1964, 1978
Δεκαοχτώ ποιήματα, 1971
Δεκα τραγούδια, 1972
Μελι στο νερο, σημερα, 1973, 1978 (στο: Α, Μπελεζίνης: *Το μελι στο νερο, σημερα* του Σ.Λ. Σκαρτση, Οστρακα 1974 και Αχαΐκες Εκδοσεις 1991)
Η πρώτη γραφή και άλλα ποιήματα, Οστρακα 1976, 1978
Τραγουδίσματα, Οστρακα 1974, 1978
Σωκρατής Επιταλιώτης, θαλασσινος, Οστρακα 1974, 1978, Παρατηρητής (στο *Γλωσσικά και ποιητικά*) 1998, Ελληνικά Γραμμάτια (στο *Γλωσσικά και ποιητικά*, β' έκδοση συνολική και συμπληρωμένη) 2000
Οστρακα, Οστρακα 1976, 1978
Ασκήσεις Α' και Β', Χρονοι του ερωτα, Μια δευτερη γραφη, Οστρακα 1978
Κουρος του Νοστον, Οστρακα 1978
Τα οστρακα της ποιησης, Έκδοση Δημου Πατρεων, 1982
Οστρακα μνημης, ανθολογηση, Οστρακα, 1982
Το Πραγμα του Κοσμου, Α' μέρος, Οστρακα 1982
Το Πραγμα του Κοσμου (ολοκληρο) Οστρακα 1984
Αγαλμα, Οστρακα 1984
Ποιήματα απ' το τιποτα, Οστρακα 1987
Εσν της παρουσιας, Αχαΐκες Εκδοσεις 1987
Μαρμαρο της απλας, Καστανιώτης 1989
Μαρμαρο της απλας -2, Αχαΐκες Εκδοσεις 1991
Αναγλυφα, Αχαΐκες Εκδοσεις 1992
Παντα νερο, Αχαΐκες Εκδοσεις 1995
Ταξίδια, Αχαΐκες Εκδοσεις, 1998
Το Αναστημα, Αχαΐκες Εκδοσεις 1999, Κακτος (ενα μέρος, *Λαλικά*) 2001
Εσν της παρουσιας Β', Παιγνιδι, Η θαλασσα και τ' αστρα, Ελαφρη παρουσια, Ρευμα αναπνοης, Ροη τραγουδιου, Ροη ελευθεριας, Το σωμα, Τελος στο Το νησι, Αχαΐκες Εκδοσεις 1999
Η ανασα της αθανασιας, Γκοβοστης 1995, Κακτος (*Λαλικά*) 2001

Γραμμη, Γκοβοστής 1997, *Κακτος (Λαλικά)* 2001
Λαλικά (Τα μείζονα ποιήματα) *Κακτος* 2001
Αυγή, Γαβριηλίδης 2001
Αγαλμα πνοής, Αίθρια, Γαβριηλίδης 2001
Παλιά ανεκδόστη ποίηση στο Τα άλλα πρόσωπα της ζωής, Πери τεχνών 2002
Το φως του νερού, ανθολογήση, Πери τεχνών 2003
Ελαφρη προτομη, Παρατηρητής 2004
Εκατο φορές το αδύνατο, στο *Γραφτα και Αντιγραφα*, Πери τεχνών 2004
Ταξίδι στο Διαλογοι, Πери τεχνών 2005
Γυμνη πετρα, Πери τεχνών 2006
Πετρα της αγαπης, Καστανιώτης 2007
Το Τιποτα δυο: Το προσωπο των πραγματων, Τοσα ποιηματα, Η πεταλουδα και το σωμα, Γραφοντα: στο: *Απ'το Νησι*, Πери τεχνών, Πατρα 2008
Η Γραμμη της Ποιησης. Μια ανθολογήση από την ποίηση του Σωκρατη Α. Σκαρτση, επιμέλεια Δ. Κατσαγάνης, Ξ. Σκαρτσή, Ταξιδευτής 2008
Μια Μικρη Ανθολογήση απο την ποίηση του Σ.Α. Σκαρτση στο Ο ποιητής Σωκράτης Α. Σκαρτσή, Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών, Τιμητική έκδοση. Από την Ημερίδα προς Τιμήν του «Ποίηση και Περιβάλλον» που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο Πατρών, επιμέλεια Σ.Π. Βαρνάβας, Ξ. Σκαρτσή, Εκδόσεις Πανεπιστημίου Πατρών 2008
Τιποτα δυο, Αδεσποτα, Τοσα ποιηματα, Γραφονται στο Απ' το νησι, Πери τεχνών 2008

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΕ 20 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Ως το Ποιημα 2012

Διαφανεια, 2012

Αλλιως 2012

Λαλικος 2012

Η Ακρη 2013

Η γλωσσα της

συνθεσης 2014

Η Αυτοποιηση, 2016

ΠΕΖΑ

Διαλογος απ' το συναισθημα, απ' την υπαρξη 1962 (στο *Διαλογοι*, Πери τεχνών 2005)

Ένα ερωτικο, Οστρακα 1981, Οδυσσέας 1984, στο *Απ' το νερο ως τ' ονειρο*, Κεδρος 1998

Καλυβα στη θαλασσα, Αχαικές Εκδόσεις 1987, στο *Απ' το νερο ως τ' ονειρο*, Κεδρος 1998

Τετραδες μου, Αχαΐκες Εκδοσεις 1987, στο *Απ' το νερο ως τ' ονειρο*, Κεδρος 1998
Γραφη για ποιηση, Ελληνικα Γραμματα 1997
Κοσμικος ερωτας, Εκδοσεις Πανεπιστημιου Πατρων 1988, στο *Απ' το νερο ως τ' Ονειρο*, 1998
Απ' το νερο ως τ' ονειρο (περιέχει τα *Ένα ερωτικο*, *Καλυβα στη θαλασσα*, *Τετραδες μου*, *Κοσμικος ερωτας*), Κεδρος 1998
Το νησι, Αχαΐκες Εκδοσεις 1999
Τα αλλα προσωπα της ζωης, Περι τεχνων 2002
Γραφτα και αντιγραφα (και Εκατο φορες το αδυνατο), Περι τεχνων 2004
Διαλογοι, Περι τεχνων, 2005
Οι αλλες ωρες, Γαβρηηλιδης 2006
Απ' το Νησι,., Περι τεχνών 2003ί

ΑΝΘΟΛΟΓΙΕΣ

Συγχρονοι πατρινοι ποιητες, Οστρακα 1972
Η ποιηση στην Πατρα, Οστρακα 1973
Ανθολογια Α', Οστρακα 1978
Ανθολογια Β', Οστρακα 1979
Δημοτικα τραγουδα, Καστανιωτης 1987
Ανθολογια νεοελληνικης ποιησης, Γκοβοστης χ.χρ. (1996, 1997)
Γκοβοστης χ.χρ. (1996, 1997)

- *Βυζαντινη Ποιηση*
- *Μεταβυζαντινη Ποιηση*
- *Κρητικη Ποιηση*
- *Γεωργιος Χορτασης*
- *Βιτσεντζος Κορναρος*
- *Μεχρι τον Σολωμο*
- *Ιωαννης Βηλαρας, Αθανασιος Χριστοπουλος*
- *Λαμπρος Πορφυρας*
- *Κωνσταντινος Χατζοπουλος*

Η νεοτητα της ποιησης, Ελληνικα Γραμματα 1999
Η παιδικη γλωσσα, Πανεπιστημιο Πατρων 2001
Στα Κειμενα των λαων
Δημοτικα διστιχα και γυρισματα, Καστανιωτης 1989
Η Αχαϊκή Ποίηση, Περι τεχνών 2005

Ανθολογία Επτανησιακής Ποίησης, επιμελεια, Περί τεχνών 2006
Ανθολογία Κρητικής Ποίησης, Ταξιδευτής 2007
Ανθολογία Κυπρίων Ποιητών (με τον Σ.Π. Βαρνάβα), Ταξιδευτής 2008
Μια συγχρονη ματια στην ποιητικη μας παραδοση., επιμελεια, Το δοντι, Πάτρα 2010

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Πανθεια, Οστρακα 1971, Καστανιωτης 1989, στα *Κειμενα των λαων*
Μουσαιος, *Τα καθ' Ηρω και Λεανδρον*, Καστανιωτης 1989, στα *Κειμενα των λαων*
Ησιοδος, *Απαντα*, Κακτος 1993
Επικουρος, *Οι τρεις επιστολες*, Εκδοσεις Πανεπιστημιου Πατρων 1994
Αρχαια ελληνικη ερωτικη ποιηση, Καστανιωτης 1995
Οι ωραιες εταιρες, Γκοβοστης 1995
Αλκαιος, *Σαπφω*, *Απαντα*, Κακτος 1996
Η πορεία των Μυριων, (αποσπ.), Πανεπιστημιο Πατρων, στο *Σταχυρολογηματα* 2000
Αισωπος (αποσπ.), Πανεπιστημιο Πατρων, στο *Σταχυρολογηματα* 2000
Εφτα Διαλογοι του Λουκιανου, Πανεπιστημιο Πατρων, στο *Σταχυρολογηματα* 2000
Αρχαιοι ελληνες συγγραφεις (Ηροδοτος, Θουκυδιδης, Πλατων, Μοσχος) αποσπ., στο *Σταχυρολογηματα* 2000

ΞΕΝΑ

Γουαλαμ Ολουμ, Οστρακα 1975, Ελληνικα Γραμματα (στο *Ινδιανοι*) 1995
Η Αγρυπνια της Αφροδιτης (Pervigilium Veneris), Οστρακα 1979
e.e.cummings, Puella mea, Οστρακα 1976 (και στο *e.e.cummings, 115 ποιηματα*, Οδυσσεας 1984
e.e.cummings, 115 ποιηματα, Οδυσσεας, α' εκδ. 1984, β' εκδ. 1999
Συγχρονοι αμερικανοι ποιητες, Καστανιωτης α' εκδ. 1987

Τα κείμενα των λαών, *Καστανιωτής 1988, 1989, 1992 (επανεκδόση 2004)*

- *Αφρικανικά τραγούδια*
- *Ινδιανικά τραγούδια*
- *Χακό*
- *Ζεν*
- *Σουφι*
- *Νταμμαπαντα* (μτφρ. Ξενη Σκαρτση)
- *Χαϊκού και σενριου*, (α΄ εκδ. Οστράκα 1972, β΄ εκδ. Οστράκα 1979)
- *Κινεζοί ποιητές* (α΄ εκδ. Οστράκα 1974)
- **Σεΐ Σοναγκον**
- *Κοτζίκι* (και άλλοι μεταφραστές)
- *Αυστραλεζικά τραγούδια*
- *Ισλανδικές σαγκες* (με το Νικο Κάτρη)
- *Κείμενα της Εγγυς Ανατολής* (με την Ξενη Σκαρτση)
- *Οκασεν και Νικολετ* (με τη Σπυριδούλα Ρανιο)
- *Ταοϊσμος*
- *Ουπανισαδες*
- *Ποπολ Βου*
- *Αβεστα*
- *Ντεντε Κορκουτ*
- *Το Βιβλίο των Νεκρών*
- *Τραγούδια της Πολυνησίας*
- *Καλεβαλα* (μτφρ. Μαρία Ν.Μαρτζουκου)
- *Κινεζοί αναχωρητές ποιητές 2007*
- *Ερωτικά ποιήματα της σανσκριτικής 2007*

Ινδιανοί (με την Ξενη Σκαρτση), Παρατηρητής, α΄ εκδ. 1995, β΄ εκδ. Επίκεντρο 2005

Ινδιανικές ιστορίες, Πανεπιστήμιο Πατρών, στο *Σταχυολογήματα 2000*

Ο Κατακλυσμος (με την Ξενη Σκαρτση, 5 μικρά κείμενα), Πανεπιστήμιο Πατρών, στο *Σταχυολογήματα 2000*

ΔΟΚΙΜΙΑ, ΜΕΛΕΤΕΣ, ΑΡΘΡΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Μικρο δοκίμιο για τη γλώσσα, 1967, στο *Μελέτη στη γλώσσα*, Αχαϊκές Εκδόσεις 1987,

Παρατηρητής 1995

Προτάσεις για το δημοτικό τραγούδι (πρώτο μέρος) Οστράκα 1976, (ολοκληρω)

Οδύσσειας 1984

Ο τονικός λεξικός ρυθμός του δημοτικού δεκαπεντασυλλαβου, διδ. διατριβή, 1984

Τα γλωσσικά στοιχεία του δημοτικού δεκαπεντασυλλαβου, Τομες και τονοί, 1984

Μια πρακτική εισαγωγή στην ανάλυση της ποίησης, Πατακής 1984

Το δημοτικό τραγούδι, ττ. α', β, Πατακής 1984, 1986

Τρία σημειώματα για την ποίηση, Οστρακα 1986

Μελέτη στη γλώσσα, Αχαϊκές Εκδόσεις 1987

Εισαγωγή στη μελέτη των στοιχείων της Νέας Ελληνικής γλώσσας, Αχαϊκές Εκδόσεις, Πάτρα 1988

Εισαγωγή στην παιδική λογοτεχνία, Αχαϊκές Εκδόσεις 1990

Δεκα σημειώματα για την ποίηση, Παρατηρητής, 1990

Η γλώσσα και οι λειτουργίες της, Πανεπιστημιακές παραδόσεις, 1991

Ο Σολωμός σήμερα (επιμέλεια-εκδοση-δημοσίευση), Αχαϊκές Εκδόσεις, 1992

Στοιχεία γλωσσολογίας, Πανεπιστημιακές παραδόσεις, 1994

Εισαγωγή στη λαϊκή λογοτεχνία, Ελληνικά Γράμματα 1994

Η επώδη, Ελληνικά Γράμματα 1994

Το αινίγμα, Ελληνικά Γράμματα 1994

Η πολιτισμική φυσιογνωμία της Πατρας, Η πολιτισμική φυσιογνωμία της Πατρας Πανεπιστήμιο Πατρών 1996οργάνωση, επιμέλεια, Πανεπιστήμιο Πατρών 1996

Η παροιμία, Ελληνικά Γράμματα 1996

Φράσεις του λαϊκού λόγου, Α-Γ, Ελληνικά Γράμματα 1996

Το σώμα της γλώσσας, Το έργο του M. Jousse, Ελληνικά Γράμματα 1996

Γλωσσικά και ποιητικά, Παρατηρητής 1997

Πατραϊκά χρονικά, επιμέλεια, Αχαϊκές Εκδόσεις 1998

Φράσεις του λαϊκού λόγου, Δ-Ι, Ελληνικά Γράμματα 1998

Μικρομορφές της λαϊκής λογοτεχνίας, Ελληνικά Γράμματα 1999

Ο ακροατής, Εκδόσεις Κακτος 2001

Γλωσσικά και ποιητικά, β' εκδ. επαυξημένη των Δεκα σημειώματα για την ποίηση και Γλωσσικά ζκαι ποιητικά, Παρατηρητής 1990, 1997

Η προφορικότητα, Πανεπιστήμιο Πατρών 2001, Ελληνικά Γράμματα 2002

Η Οδύσσεια, στο *Σταχυολογήματα*, Πανεπιστήμιο Πατρών 2002

Απολλοδώρου Βιβλιοθήκη (αποσπ.) στο *Σταχυολογήματα*, Πανεπιστήμιο Πατρών 2002

Γραφτά και Αντίγραφα, Περί τεχνών, Πάτρα 2004

Το Συμπόσιο Ποίησης, Ένα πανοράμα του έργου του, επιλογές, σύνθεση, επιμέλεια, Το δόντι, Πατρα 2010
Ατη η ποίηση, Ένας διάλογος με το βιβλίο της Ξένης Σκαρτση
Πανω στη Θάλασσα, Ιδιωτική έκδοση σε 50 αντιτυπα, 2013
Επιμέλεια Πρακτικών του Συμποσίου ποίησης Α΄- ΙΗ΄ (1981-1909).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Οστρακο (με τον Αντρέα Μπελεζίνη) αρ. 1-3, 1963
Λευκες σελίδες αρ.1
Παρουσίαση, αρ. 1-2, 1967
Υδρια αρ. 1-54, 1973-1985
Ρυθμος, αρ. 1-6, 1976- 1978
Μαθητικοί Παλμοί, αρ. 1-7, 1972-1973
Μικρή Υδρια, αρ.1, 1980
Δοκιμές, αρ. 1-3, 1981
Οστρακο, β΄ περίοδος, αρ. 1-6, 1986-1987
Ανθρωποθεωρία, αρ. 1-7, 1991-1992
Συμπόσιο αρ.1-6, 2002-04

Εκδόσεις *Οστρακα*, 1973-1987, 50 περίπου βιβλία
Εκδόσεις Πανεπιστημίου Πατρών, 1993-1999, 45 βιβλία

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΕ ΒΙΒΛΙΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Εισηγήσεις στο Συμπόσιο Ποίησης, Συνέδρια, Άρθρα σε αφιερώματα,
Δημοσιευμένα στα Πρακτικά του Συμποσίου Ποίησης και περιοδικά

Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ *ΕΣΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ*
ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ Λ. ΣΚΑΡΤΣΗ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΤΟ 2019 ΣΕ 20 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕΤΑΞΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ
ΕΚΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

